

Niet meer dan 21 procent van de Maastrichtse studenten nam half mei de moeite om naar de universitaire stembus te gaan. Absoluut dieptepunt, zo bleek afgelopen vrijdag tijdens de bekendmaking van de verkiezingsuitslag in café Ad Fundum, was de opkomst onder economen: slechts vijftien procent (foto Philip Driessen)

Vrouwelijke onderzoekers worden gediscrimineerd

3

Lustrumviering cultuurwetenschappen: waar hangen de grote vrouwen van de UM?

5

Advocatenpraktijk: ruiken aan de wereld van de advocatuur

6-7

English Edition: departing students take T-shirts, chocolate and tattoos home

12

Beesten in Sittardse Zoo

20

Centraal Stembureau: volgend jaar stemmen met computers

Opkomst studenten naar nieuw dieptepunt

De belangstelling onder studenten voor de universitaire verkiezingen is opnieuw gedaald. Bij economie nam slechts vijftien procent de moeite om naar de stembus te gaan. Bij psychologie en geneeskunde, zo bleek vrijdag tijdens de bekendmaking van de verkiezingsuitslag, leverde 28 procent van de studenten een stembriefje in. De gemiddelde opkomst lag rond de 21 procent.

Het is nog te vroeg om van een landelijke trend te spreken, maar ook aan de Universiteit van Amsterdam (onder de twintig procent) en de Technische Universiteit Delft (26 procent) bleven de studenten onlangs en masse weg. Het Maastrichtse wetenschappelijk personeel (WP) ziet net als twee jaar geleden wat meer heil in de MUB-raden. Het opkomstpercentage ligt bij hen gemiddeld nog steeds ver boven de vijftig procent. Maar toch loopt ook onder deze groep de belangstelling wat terug. Het WP van gezondheidswetenschappen (nu 56%) laat bijvoorbeeld een daling van zeven procent zien, bij psychologie is na anderhalf jaar de opkomst zelfs bijna gehalveerd. Daar togen in

1997 alle wetenschappelijk medewerkers naar de stembus, nu nam nog 54 procent van hen de moeite. Ook de universiteitsraad trok minder kiezers onder het WP: van 48 naar 44 procent. Positieve uitschieter is de faculteit waar de raad de afgelopen tijd niet of nauwelijks heeft gefunctioneerd: algemene wetenschappen. Daar bracht 68 procent van het WP een stem uit: negen procent meer dan in '97. De opkomst onder het ondersteunend- en beheerspersoneel (OBP) van algemene wetenschappen steeg nog harder: van 50 naar 78 procent. De belangstelling onder de rest van het OBP schommelde tussen de 41 (gezondheidswetenschappen) en 45 procent (geneeskunde). In totaal blijven er twee zetels leeg (OBP cultuurwetenschappen en OBP economie). Dat is een betere score dan tijdens de eerste verkiezingen onder de MUB. Toen werden er zes zetels wegens gebrek aan belangstelling niet opgevuld. Verder werd er drie keer (studenten cws, OBP-economie, OBP-psychologie) niet gestemd omdat het aantal kandidaten gelijk was aan of minder dan het aantal zetels. De bijzonder lage opkomst onder studenten (tussen de 15 en 28 procent) is voor de voorzitter van het Centraal Stembureau, E. Sprokkel, reden om het college van bestuur te adviseren

voortaan met stemcomputers te gaan werken. Nu krijgt iedereen nog een stembiljet in zijn brievenbus dat vervolgens ingevuld en teruggestuurd moet worden. "Ik denk dat we de drempel om te gaan stemmen kunnen verlagen door op plekken waar veel studenten komen bijvoorbeeld twee dagen com-

puters neer te zetten." Dat de pc's ook het werk van het Centraal Stembureau zullen verlichten (nu komen er maximaal 25.000 biljetten binnen die met de hand geteld moeten worden), is volgens Sprokkel mooi meegenomen. Verder pleit hij er voor om buitenlandse studenten en docenten vanaf volgend

jaar in het Engels te informeren. Dit jaar moesten de stemgerechtigde buitenlanders het nog met een Nederlands stembiljet en begeleidende brief doen.

Riki Janssen

Zie pagina 13 voor de volledige verkiezingsuitslag

"Studie geneeskunde moet sneller vanwege artsentekort"

De opleidingen geneeskunde en hun vervolgstudies, waarin artsen zich specialiseren, moeten worden ingekort. Dat stelt de KNMG voor in de strijd tegen het groeiende tekort aan artsen. In de huidige opzet duurt het tien à vijftien jaar voordat een student geneeskunde zich huisarts of specialist mag noemen. De artsenfederatie KNMG wil "kritisch bezien" of dat niet sneller kan. Waarnemend voorzitter R. Hagenouw zei dat het afgelopen weekend op een symposium in Scheveningen. De directeur van het onderwijsinstituut van de Maastrichtse faculteit geneeskunde, A. Scherpier, meent dat de totale opleiding tot specialist in acht tot tien jaar gestopt kan worden. Zonder kwaliteitsverlies. "Maar dan moeten de faculteiten, die de zesjarige basisopleiding verzorgen, en de ziekenhuizen, die

de specialisten opleiden, beter met elkaar overleggen. Nu is er geen goed overleg." Op de arbeidsmarkt ontstaat de komende tien jaar een tekort van enkele duizenden artsen, verwacht de KNMG. Precieze aantallen kan de organisatie niet noemen, omdat het onduidelijk is of de bijna 40.000 artsen die in Nederland staan geregistreerd ook allemaal praktijk houden. De gevolgen van het artsengebrek zijn al merkbaar, aldus de KNMG. Huisartsen kunnen met moeite een opvolger vinden voor hun praktijk. Ook vacatures bij ziekenhuizen leveren nog maar een paar reacties op, terwijl jonge artsen daar vroeger voor in de rij stonden. Steeds meer vrouwen studeren geneeskunde. "De arts van de toekomst is een vrouw", zei Hagenouw in Scheveningen. Daardoor neemt het tekort aan

artsen nog sneller toe, omdat vrouwelijke artsen eerder dan hun mannelijke collega's kiezen voor een deeltijdbaan. Niet alleen om hun beroep vol te houden, maar ook om tijd over te houden voor hun gezin. Wanneer de opleidingen daadwerkelijk worden ingekort, komen er pas tussen 2015 en 2020 meer artsen op de arbeidsmarkt. Daarom moeten er nu al maatregelen worden getroffen, vindt de KNMG. Hagenouw stemt daarom ook schoorvoetend in met het voorstel van minister Borst dat artsen eenvoudige medische handelingen overdragen aan verpleegkundigen. Maar optimistisch is hij niet over deze oplossing, omdat ook aan verpleegkundigen een groot tekort is.

HOP, Matthé ten Wolde/Riki Janssen

Diep adem halen tegen de verkiezings- koorts

Nieke Last, medewerkster van het Centraal Stembureau, afgelopen vrijdag tijdens de uitslag van de universitaire verkiezingen (foto Philip Driessen)

Honderden universitaire stembiljet-
ten gleden de afgelopen weken door
haar vingers. Nieke Last, sinds kort
medewerkster van het Centraal
Stembureau, kreeg een lamme hand
van al dat vertrouwelijke werk. Vo-
rige week vrijdag was het voor haar,
maar ook voor de kandidaten zover:
de uitslag van de universitaire ver-
kiezingen. De dagen er voor hield ze
een dagboek bij.

Vrijdag 4 juni. Lekker hectisch. Annemiek (secretaris van het Centraal Stembureau) komt er achter dat drie dozen met stembiljetten niet zijn uitgepakt. We mobiliseren wat mensen, die in de weer gaan met fruitmesjes en brieven-openers. Er komt zelfs iemand van ADP langs met een prehistorische envelop-pensnijder. De sfeer wordt naarmate de tijd verstrijkt steeds vrolijker en de dropjes vloeien rijkelijk. Ikzelf heb een namendag: ik ben begonnen met het maken van een 'samenvoegbestand' van de kandidaten en heb alle namen op telformulieren geschreven. Ik heb een lamme hand. Vanavond gezellig met een vriendin uit eten. We gaan op mannenjacht.

Maandag. Baaldag. En dus heb ik mezelf gigantisch verwend met drie CD's: The Corrs, Zap Mama en Carly Simon, die oude nummers zingt. 's Avonds komt spontaan een vriend op bezoek, die ik al 20 jaar ken en heel lang niet meer gezien heb. Lekker kleppen.

Dinsdag. Toch nog veel werk voor vrijdag 11 juni. Dat had ik niet gedacht. Begonnen met het maken van sheets met alle uitslagen. Dit is zeer vertrouwelijk werk, niemand mag de uitslag nu al weten. Gek dat ik hierover niets tegen mijn collega's mag zeggen. De humor slaat toe: mijn collega houdt de handen voor zijn ogen als hij bij mijn computer in de buurt komt en mijn werkbaas grapt dat hij mij zal ontslaan

als ik niets zeg, waarop Annemiek weer antwoordt dat zij mij ontslaat als ik wel iets zeg.

Donderdag. Een pittig weekje kan ik wel zeggen. Druk met mijn werk voor de griffie van de universiteitsraad. Het lijvig U-raadsboek moet op tijd de deur uit. De stress bij het Centraal Stembureau neemt ook toe. Morgen de definitieve uitslag, ik voel de spanning stijgen. Tussen 12.00 en 13.00 uur vergadering over de uitslag, alle kandidaten zijn bekend. Dit is een openbare vergadering, iedereen had binnen kunnen lopen en nu alle uitslagen kunnen horen, terwijl het toch vertrouwelijk is. Een gek idee, vind ik dat. De voorzitter gaf ons een compliment voor de administratieve afhandeling, die was erg goed. Vond ik heel prettig om te horen, zeker omdat ik dit werk nog nooit heb gedaan, nieuw in de organisatie ben en zeer hard heb gewerkt. 's Avonds weer lekker gegeten bij twee vriendinnen van mijn vorige werk in het azM.

Vrijdag 11 juni. De laatste handelingen voor de grote finale. Bij mij heerst wel een sterke pre-verkiezingsuitslag-koorts, ik ben zenuwachtiger dan ik dacht en ik moet regelmatig heel diep ademen. Red ik alles wel op tijd? Alle sheets moeten om 12.30 uur nog uitgedraaid worden. Dit heb ik nog nooit gedaan, maar ik ben in een mum van tijd klaar. Daarna kijkt Annemiek ze nog een keer na, want hier mogen absoluut geen fouten in zitten. Vervolgens worden alle telformulieren met de uitslagen gekopieerd, dan kunnen we die straks uitdelen. Tussendoor handel ik ook nog wat griffiewerk af. Rond 14.15 uur vertrek ik (bepakt met sheets, consumptiebonnen en mijn persoonlijke artikelen) in de richting van Ad Fundum, waar de uitslag bekend gemaakt wordt. De ruimte is nog niet helemaal ingericht: de overheadprojector moeten we nog plaatsen, een microfoon (die er niet is) moeten we opeens nog regelen. Enthousiast begin ik vervolgens consumptiebonnen uit te delen aan de binnendruppelende kandidaten. Dat schijnt niet de bedoeling te zijn. Op het allerlaatste moment krijg ik een microfoon in de hand gedrukt en kan Ed (voorzitter van het Centraal Stembureau) aan de hand van de sheets zijn presentatie gaan houden.

Het bedrijf

Sinds men denkt dat ik een goed onderzoeker ben, is er nauwelijks nog gelegenheid om dit prachtvak uit te oefenen. Naast de flinke porties onderwijs, moet er meer dan eens te veel vergaderd worden. Die vergaderingen zijn over het algemeen geen feest. Veel van het geleuter heeft niets met de inhoud van ons wetenschapsbedrijf te maken, en alles met netwerken en andere modernismen. Besturen is geen corveeklus meer maar een full-time wandelgangjob waarbij beslissingen meestal niet aan de vergadertafel genomen worden en ook lang niet altijd op geleide van inhoudelijke argumenten. De straf voor goed onderzoek is dus dat ik het niet meer mag doen en dat ik me over van alles en nog wat moet bezinnen. De impliciete assumptie is dat het doen van goed onderzoek flink positief zal correleren met het doen van goed bestuurswerk. En ik kan u verzekeren dat dit niet het geval is. Dat het hier geen incident betreft maakt het tot een betreurenswaardig fenomeen. Verplichte omscholing van goede medewerkers gebeurt op grote schaal, het is onze bedrijfscultuur geworden. Ik kan niets inefficiënters voor een bedrijf bedenken.

En ons bedrijf wordt er kennelijk niet beter van. Het uiteindelijke doel van een wetenschapsbedrijf is kennisproductie, dacht ik. We leiden onze studenten op tot wetenschappers en die wetenschappers produceren kennis. Maar met onze kennisproductie is het niet zo best gesteld, ik schreef er in deze kolom al eerder iets over. Nu moffelt men dit graag weg door te roepen dat het doen van goed onderzoek zo moeilijk vast te stellen is en dat mensen en vakgebieden wat hun onderzoeksoutput betreft niet met elkaar vergeleken kunnen worden. Ik denk niet dat dit zo is. En ook niet dat degene die het minst publiceert altijd zo moeilijk en ingewikkeld maar briljant onderzoek doet en dat de snelle scribenten quick en dirty werk afleveren. Integendeel. Een tiental jaren terug was er niemand die zich voor kon stellen dat het geven van goed onderwijs in getallen uit te drukken was. Nu worden mensen voortdurend afgerekend op gedraaide uren en evaluatiecijfers voor hun blokken. Mensen die hogere cijfers krijgen geven beter onderwijs en mensen die meer uren draaien geven meer onderwijs, daar is iedereen het zo onge-

veer wel over eens. Voor onderzoek is zoiets uiteraard ook mogelijk. Impactfactoren van gepubliceerde artikelen maken vergelijkingen met vakbroeders en -zusters mogelijk. Als er rangordes binnen vakgebieden te maken zijn, zijn rangordes binnen universiteiten ook mogelijk. Hoe verhoudt de kwaliteit en output van het Maastrichtse juristenonderzoek zich bijvoorbeeld tot het onderzoek van juridische collegae in de rest van het land? Worden de Maastrichtsenaren bijvoorbeeld vierde wat betreft de kwaliteit en output van hun onderzoek, terwijl een vergelijking van Nederlandse economen de Maastrichtsenaren op een tweede plek zet, dan kan geconcludeerd worden dat onze economen het beter doen dan onze juristen. Op facultair niveau kan nagegaan worden hoeveel tijd onderzoekers aan hun onderzoek besteden door normuren vast te stellen. Dat hadden we immers ook al bedacht voor het onderwijs. De normuren zouden bij de jaarlijkse afrekening met de impactfactor van het gepubliceerde artikel vermenigvuldigd kunnen worden, zodat kwalitatief beter onderzoek ook meer uren oplevert. Lees ik een artikel dan turf ik 5 uur. Schrijf

ik een onderzoeksvoorstel dan noteer ik 40 uur. Praktische voorbereidingen, het draaien van proefpersonen, de bewerking en analyse van de data en het schrijven van het artikel; alle investeringen worden geturfd. Door te tellen en daarop af te rekenen kan er weer kennis geproduceerd worden aan de UM. En laten we dan ook eens nagaan waar alle verloren onderzoeken in gingen zitten.

Anita Jansen,
universitair hoofddocent faculteit
psychologie

COLOFON

Onafhankelijk weekblad van de Universiteit Maastricht uitgegeven door de Stichting Observant.

Redactieadres
Keizer Karelplein 10
(begane grond)
Postbus 616
6200 MD Maastricht
Tel: 043-3883174
Fax: 043-3256909
E-mail: redactie@obs.unimaas.nl

Stichtingsbestuur
Kees Schröder, Fons Coomans, Ingrid Wijk
Tes Gybels

Redactieraad
Gerard Hensen, Carina Haumann, Rinus van Houten, Erik Kallenbach, Marietje Kardaun, Maurice Olivers, Willie Schipper, Tom van Veen, Paul Winkens

Redactie
Riki Janssen (hoofdredacteur) 3883280
Wammes Bos 3883128
Jan Buevink 3883125
Agnes Sommer 3883471
Maurice Timmermans 3882536

Beheerder
Marlies in de Braekt 3883174

Redactie-assistent
Gerald Bouwels 3883174

Aan dit nummer werkten verder mee:
Lotte Asveld, Marjan van den Berg, Ad van Irterson, Maartje Krabbe, Judith Maas, Jorinde Temminck Tuinstra, Stefan Verhaegh

Fotografie
Philip Driessen

Opmaak
Erik van Ballegoij

Basisontwerp
Bruno Setola, Rotterdam

Vertaling
WorldNeth

Druk
Limburgs Dagblad, Heerlen

Mededelingen
Voor het inleveren van mededelingen zie aanhef op mededelingenpagina

Advertenties
Marlies in de Braekt
Tarieven op aanvraag verkrijgbaar
(Voor Paartjes zie info bij Paartjes)

Abonnementen
Leden van de universitaire gemeenschap ontvangen het blad gratis. Afgestudeerden en andere belangstellenden kunnen zich abonneren voor f40,- per jaar

HOP
Observant is aangesloten bij het Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant
Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de hoofdredacteur geheel of gedeeltelijk worden overgenomen

Vrouwelijke onderzoekers worden gediscrimineerd bij toewijzing subsidies

Seksisme speelt een rol in het toewijzen van geld voor onderzoek. In sommige vakgebieden hebben vrouwen een streepje voor. Maar elders worden ze juist achtergesteld.

Dat blijkt uit een onderzoek van het Nederlands Genootschap Vrouwenstudies (NGV). De aanleiding was een Zweedse studie van twee jaar geleden, die seksisme en nepotisme aan het licht bracht. Mannen bleken meer kans te maken op onderzoekssubsidie dan vrouwen. Ook aanvragers die de beoordelaars kenden, hadden een grotere kans.

Zo hard als de Zweedse conclusies zijn die van het NGV niet. Maar ook in Nederland maakt de sekse van de aanvrager uit. Tot die bevinding komt het NGV op grond van de toewijzingen van zogeheten Talent- en Pionier-subsidies van de landelijke onderzoeksorganisatie NWO en 'fellowships' van de wetenschappelijke academie KNAW.

Met name de analyse van Talent-toewijzingen levert verschillen op. Het NGV onderzocht de dossiers van 128 aanvragen (waarvan zeventien van vrouwen) in de biologische en exacte wetenschappen. In beide vakgebieden meten de beoordelaars met twee maten: in de biologie maken vrouwen minder kans, in de exacte vakken meer dan ze op grond van hun prestaties zouden mogen verwachten.

Naarmate er minder subsidies te vergeven zijn, neemt de discriminatie van vrouwen toe (foto Nelis Turkey)

De KNAW-fellowships en NWO-Pioniers werden minder grondig onderzocht, maar ook daar doen zich op het eerste gezicht opmerkelijke verschillen voor. In de geesteswetenschappen hebben vrouwen betrekkelijk weinig succes met hun aanvragen, in de medische wetenschappen scoren ze wel goed. Het NGV kan de verschillen tussen de vakgebieden niet goed verklaren. Het lijkt erop dat 'concurrentiedruk' een rol

speelt: naarmate er minder subsidies te vergeven zijn, neemt de discriminatie van vrouwen toe. Ook het aantal vrouwen dat in een discipline actief is, maakt uit. In vakken waar slechts heel weinig vrouwen werken, zijn ze zeer welkom. Maar zodra hun aantal groeit, neemt ook de weerstand toe.

Veel vrouwen zijn overigens al afgehaakt voordat ze aan een aanvraag bij NWO of KNAW toe zijn, merkt het NGV

op. Relatief weinig vrouwelijke afgestudeerden gaan promoveren, en nog weer minder vragen vervolgens subsidie aan. "Bij elke stap in de carrière lijn daalt het percentage vrouwen", vat het NGV-rapport samen.

HOP, Hanne Obbink

Docenten economie mogen honderd procent aanwezigheid eisen

Docenten aan de economische faculteit mogen hun studenten in het vervolg verplichten om bij alle bijeenkomsten van een onderwijsblok aanwezig te zijn. De faculteitsraad ging dinsdag na enig gemor akkoord met het laatste deel van de onderwijs- en examenregeling waarover nog onenigheid bestond.

Volgens de nieuwe OER mogen de blokcoördinatoren zelf bepalen hoe vaak studenten aanwezig behoren te zijn tijdens hun blok. Die eis moeten ze wel duidelijk in de blokboeken opgeven. Daarin moeten ze ook vermelden welke mogelijkheden er nog over staan als studenten door overmacht de norm niet kunnen halen.

Een juridische achterdeur konden docenten in het verleden ook al eisen dat studenten altijd op kwamen dagen. Daarvan maakten ze nauwelijks gebruik. Het aantal blokken waarvoor in het afgelopen studiejaar een aanwezigheidsplicht van honderd procent gold, was te tellen op de vingers van een hand.

Tijdens de behandeling van de OER in

de meivergadering bracht de raad naar voren dat deze eis wellicht wettelijk niet was toegestaan. Daarover bestond toen geen duidelijkheid. Afgelopen dinsdag kon het bestuur echter melden dat er geen juridische belemmeringen zijn.

Een poging van studentlid Sjoerd van Dommelen om dan maar in de OER op te nemen dat iedere student minimaal

één bijeenkomst per blok mag wegblijven, kreeg onvoldoende steun. Vrijwel alle aanwezige leden van het wetenschappelijk personeel vielen over hem heen. "Een student weet van tevoren wanneer hij onderwijs heeft", reageerde portefeuillehouder onderwijs dr. T. van Veen. "En als hij dan twee blokken volgt, moet hij per week vier dagdelen vrijhouden. Dat vind ik niet teveel ge-

vraagd."

Uiteindelijk besloot de raad om het vaststellen van de aanwezigheidsnorm over te laten aan de blokcoördinatoren. Die krijgen dan wel allemaal een e-mail van het faculteitsbestuur met het verzoek of ze coulant om willen gaan met studenten die niet aan die eis kunnen voldoen.

Jan Buevink

Masterclass economie blijft leeg

De masterclass die de economische faculteit wil opzetten voor briljante vierdejaarsstudenten blijft tot nu toe angstig leeg. Volgens prof. C. Boone, die verantwoordelijk is voor dit nieuwe initiatief, heeft zich op dit moment nog maar één gegadigde gemeld, terwijl op ongeveer vijftien deelnemers was gerekend.

De masterclass, die in september van start moet gaan, is bedoeld om studenten al tijdens hun studie voor te berei-

den op een carrière in de wetenschap. Niet iedereen kan mee doen. Deelnemers moeten een aanbeveling hebben van twee leden van de wetenschappelijke staf plus een goede cijferlijst. Voor degene die door de selectie komt, is een apart programma samengesteld met veel aandacht voor onderzoeksvaardigheden.

"Ik denk dat studenten onvoldoende geïnteresseerd zijn in een wetenschappelijke carrière", zegt Boone en hij wijst dat aan de krapte op de arbeidsmarkt. Afgestudeerden kunnen in het bedrijfsleven veel meer verdienen dan als assistent in opleiding. Hij gelooft niet dat de geringe belangstelling verklaard

kan worden door de onbekendheid van het initiatief. "We hebben een serieuze wervingsactie gevoerd."

De deadline voor aanmelding voor de masterclass is al meerdere keren verschoven en nog steeds kunnen belangstellenden zich opgeven. Boone overweegt nog een extra wervingsactie. Als die er niet voor zorgt dat er na de zomer in totaal ongeveer 15 deelnemers zijn, gaat wat hem betreft de masterclass niet door. "Misschien dat we zoiets dan op landelijk niveau moeten organiseren met andere universiteiten."

Jan Buevink

Snel drukken

De snelheid was verbazingwekkend. Dinsdagmiddag 18 mei stemde de faculteitsraad van economie en bedrijfskunde in met de onderwijs- en examenregeling voor het komende studiejaar. Meteen al de volgende dag konden de raadsleden het gedrukte boekje met de nieuwe regeling ophalen. Tijdens de raadsvergadering van afgelopen dinsdag moest faculteitsdirecteur Verspeek toegeven dat het boekwerk al gedrukt was voordat de raad er over vergaderde. "We hadden ons niet gerealiseerd hoe die productietermijnen lagen", verontschuldigde hij zich. Was met het drukken gewacht tot na de vergadering, dan zouden de boekjes veel te laat klaar zijn. Gelukkig waren tijdens de raadsvergadering van mei de inhoudelijke opmerkingen over de OER minimaal gebleven. "Maar we liepen dus inderdaad het risico dat we alles opnieuw hadden moeten drukken." Op verzoek van de raad beloofde het bestuur om volgend jaar de behandeling van de OER wat eerder te plannen. "Het daarmee instemmen is toch één van de belangrijkste bevoegdheden die wij als raadsleden nog hebben." (JB)

Vlag weer erkend

De Wageningse onderzoeksschool op het gebied van voeding, Vlag, is opnieuw voor vijf jaar erkend door de Koninklijke Akademie van Wetenschappen. Het Maastrichtse onderzoeksinstituut Nutrim, dat zich onder andere concentreert op de rol van voeding bij topsport, maakt sinds kort deel uit naar Vlag.

Tot 1 januari was het Maastrichtse voedingsonderzoek van Nutrim (met onderzoekers van geneeskunde, gezondheidswetenschappen en het azM) ondergebracht bij de landelijke onderzoeksschool Menu. Deze school is ter ziele omdat het samenwerkingsverband tussen Amsterdam, Maastricht, Utrecht en Rotterdam volgens de wetenschappelijk directeur van Nutrim, prof. W. Saris, niet de meerwaarde opleverde die Maastricht wilde. Van Vlag verwacht Saris, zo liet hij een paar maanden geleden al weten, heel wat meer: "Wij sluiten perfect bij hen aan. Bovendien hebben we hier maar één grote partner: Wageningen. Bij Menu hadden we met verschillende partners te maken en dat maakt het moeilijker om iets van de grond te krijgen". (RJ)

Zie ook pagina 4

Onderwijsnetwerk

De European Association for Research on Learning and Instruction (EARLI) vestigt haar secretariaat in Maastricht. Deze snel groeiende vereniging van ongeveer 1200 Europese onderwijsonderzoekers krijgt een plek binnen de juridische faculteit. Om precies te zijn bij de nieuwe capaciteitsgroep onderwijsinnovatie en informatietechnologie. Er komen twee mensen te werken.

Volgens capaciteitsgroepvoorzitter prof. F. Dochy, die tevens secretaris van EARLI is, biedt het secretariaat de UM een goede kans om zich als onderwijsuniversiteit te profileren. De UM wordt vermeld op alle publicaties van EARLI en de homepage is in het vervolg te vinden op maasnet. Een van de taken van het secretariaat is het volgen van de Europese Commissie als het gaat om de financiering van onderwijsprojecten. Van die kennis zou de UM ook kunnen profiteren. (JB)

AWSB bezint zich op toekomst zonder KNAW-erkenning

Sociaal-economische onderzoekschool heeft weinig samenhang

Het werk van onderzoekschool AWSB vertoont te weinig samenhang. Toch moet de school doorgaan, vindt een groep deskundigen. De wetenschappelijke academie KNAW denkt anders over. "Een domper", vinden de onderzoekers zelf.

De onderzoekschool Arbeid, Welzijn en Sociaal-economisch Beleid wordt door de KNAW niet opnieuw erkend. De afgelopen vijf jaar had de school het KNAW-keurmerk wel, maar de academie vindt nu dat het onderzoek te breed is en te veel zwakke plekken heeft.

"Het overviel ons volledig", zegt zakelijk directeur Roger Henke van AWSB over de KNAW-beslissing. Hij noemt het oordeel "een domper", want uitgerekend deze week verschijnt ook een beoordeling door een groep deskundigen. Ook die heeft wel kritiek op AWSB, maar oordeelt in het algemeen "positief".

In AWSB werken zo'n 150 sociale wetenschappers en juristen van de Universiteit Utrecht, de Universiteit van Amsterdam, de Katholieke Universiteit Brabant en de Erasmus Universiteit samen. Of dit samenwerkingsverband nu uit elkaar valt, zonder erkenning doorgaat of later opnieuw erkenning aanvraagt, durft Henke nog niet te zeggen. De groep deskundigen, aan het werk

gezet door de vereniging van universiteiten VSNU, heeft deels dezelfde kritiek als de KNAW. Ook zij klaagt over gebrekkige samenhang. Bovendien is de structuur van AWSB (met onder meer twaalf deelprogramma's) zo ondoorzichtig dat aio's en zelfs programmeurs "amper hun weg weten te vinden".

Lof heeft de commissie van deskundigen voor de opleiding van aio's. Tegelijk merkt ze op dat het steeds moeilijker wordt goede aio's aan te trekken. Met name juristen kunnen nu eenmaal elders voor een hoger salaris aan de slag. De school moet aio's daarom "in de immateriële sfeer maximaal ondersteunen".

Net als de KNAW constateert de VSNU-commissie dat een aantal groepen onder de maat blijft. Dat geldt met name voor het deelprogramma van de hoogleraren Van Dijk (Brabant) en Van Waarden (Utrecht) over 'beleid, organisatie en technologie'. Hun programma is niet goed genoeg, niet productief genoeg, niet belangrijk genoeg en niet levensvatbaar genoeg.

Ook de kwaliteit van het werk van Van der Heijden (Amsterdam), Hessel en Siegers (beiden Utrecht) krijgt geen voldoende. Hun onderzoek naar de samenhang tussen de sociale en economische dimensie "moet veel concreter worden". Dit programma krijgt wel een zesje voor zijn productiviteit.

Het programma van Ten Berge en Ver-

vaele (beiden Utrecht) op het gebied van handhaving van sociaal en economisch recht haalt nog wel een zesje voor zijn kwaliteit, maar moet een "drastische heroriëntatie" ondergaan, wil het levensvatbaar blijken.

De meeste lof is weggelegd voor het minderhedenonderzoek van de Utrechtse hoogleraar Hagendoorn. Die krijgt op drie van de vier beoordeelde aspecten het hoogst mogelijke cijfer. Ook de Utrechtse juristen Hol en Jas-

pers (met onderzoek naar 'recht als instrument') en de Rotterdammer Engbersen (die onderzoek doet naar 'stad en staat') scoren goed. Deze twee programma's krijgen het rapportcijfer acht. De beoordeling van de onderzoekschool is een proef. Tot nu toe evalueerde de VSNU steeds hele disciplines. Daardoor valt multidisciplinair onderzoek buiten de boot. Een commissie van de VSNU, de KNAW en de onderzoeksorganisatie NWO gaat nu kijken

of de aanpak per onderzoekschool voor herhaling vatbaar is.

Deze gezamenlijke commissie moet ook zorgen dat onderzoekers niet vaker dan één keer per vijf jaar beoordeeld worden. De beoordelingen voor KNAW-keurmerken, de VSNU-evaluaties en de verschillende NWO-beoordelingen moeten daarvoor in elkaar geschoven worden.

HOP, Hanne Obbink

Juridische onderzoekscholen lopen erkenning mis

Het kost juristen nog steeds moeite erkende onderzoekscholen van de grond te krijgen. Drie plannen met juridisch onderzoek zijn afgekeurd door de wetenschappelijke academie KNAW.

De KNAW heeft eind vorige week vier nieuwe onderzoekscholen officieel erkend: OIKOS (klassieke talen), IMAGO (medische beeldverwerking) ERIM (management) Mansholt Instituut (landbouwpolitiek).

Voor de derde keer beoordeelde de

KNAW ook bestaande onderzoekscholen die voor een tweede periode van vijf jaar goedkeuring willen. En voor het eerst werd zo'n aanvraag afgekeurd, die van de onderzoekschool Arbeid, Welzijn en Sociaal-economisch Bestuur (AWSB). Daarin werken juristen en sociale wetenschappers uit Utrecht, Amsterdam, Rotterdam en Tilburg samen. Twee aanvragen voor nieuwe onderzoekscholen kregen het KNAW-keurmerk evenmin. Het gaat om een Rotterdams plan op het gebied van maatschappelijke veiligheid en gezamenlijk Leids-Rotterdams onderzoek naar geschillenbeslechting. Beide plannen werden overigens officieel niet afge-

keurd. De indieners trokken zich terug, toen hen te verstaan was gegeven dat hun plan "nog niet rijp" was.

Ook in deze beoordelingsronde doen juristen het niet goed. Niet alleen de juristen van de onderzoekschool AWSB zitten nu zonder KNAW-erkenning, ook de twee teruggetrokken plannen draaien om juridisch onderzoek. Van de 109 onderzoekscholen die nu officieel erkend zijn, hebben slechts vier er wortels in de rechtenfaculteiten. Een daarvan, Ius Commune, heeft Maastricht als thuisbasis.

HOP, Hanne Obbink

Jubileumcongres studentenbond ISO

CDA-jongeren: "Studenten, negeer prestatiesysteem"

"Wie binnen vier jaar probeert af te studeren is gek." Aldus Teusjan Vlot van de jongerenafdeling van het CDA op het jubileumcongres van studentenbond ISO. De sprekers toonden zich opvallend eensgezind: de studiebeursregels maken van studenten narrow-minded puntenjagers.

"Negeer het systeem." De voorzitter van het CDJA studenten daagt studenten in een speech in Utrecht uit tot massale burgerlijke ongehoorzaamheid aan de prestatiebeursregels. Ze moeten de tijd nemen voor hun algemene ontwikkeling, bijvoorbeeld door in een bestuur te gaan zitten. Dat is de enige manier om te voorkomen dat ze zonder enige maatschappelijke bagage aan een diploma komen. En op den duur zal Hermans de regels vanzelf aanpassen.

Zo erg is het niet om een studieschuld te hebben, weet de CDJA'er uit ervaring. En studenten die nu de tijd nemen er eentje op te bouwen, doen de volgende generatie een groot plezier. Want als Hermans door de knieën gaat

en de prestatiebeursregels versoepelt, kan het hoger onderwijs eindelijk weer aan zijn eigenlijke doel voldoen: "verantwoordelijke burgers" afleveren, die meer in hun mars hebben dan het scoren van punten.

Winnie Sorgdrager, Eerste-Kamerlid voor D66, is het met Vlot eens: studenten moeten het heft in eigen hand nemen. "Iemand die vier jaar alleen maar heeft gestudeerd, is nog niet rijp voor de arbeidsmarkt. Die verwacht niet alleen kennis, maar ook een zekere volwassenheid in het toepassen daarvan. Het is dus eigenlijk een must om er wat naast te doen."

In het forum dat het ISO 's middags toesprekt, zijn alle leden het erover eens: door de strenge studiefinancieringsregels komen de huidige studenten diepgang tekort. Paul Verbugt van telecombedrijf KPN: "Ze zijn soms erg aanpassingsgericht. Dan komen ze solliciteren en zien ze er al net zo uit als ik, in pak. Dat vind ik walgelijk. Ik mis de vrije geesten."

Bert Bakker, onderwijspecialist van D66, denkt dat studenten binnenkort weer wat meer ruimte voor zelfontplooiing zullen krijgen. "Je merkt dat er een omslag gaande is", zei hij in het forum dat het ISO aan het eind van de dag toesprak. "Politici gaan anders te-

gen het hoger onderwijs aankijken. Vorig jaar stond nog in alle partijprogramma's dat er geen geld bij moest. Maar inmiddels is er financieel weer iets mogelijk."

Dat is ook hard nodig, vindt Bakker. "Toen voormalig minister Ritzen begon, maakte het niet uit hoe lang iemand studeerde. Dat was geen goede situatie. Dus het was goed dat hij daaraan ging sleutelen. Maar hij is daar te ver in doorgeschoten. We zijn weer toe aan een brede studie met ruimte voor de eigen vorming. Studenten moeten minstens een half jaar naar het buitenland kunnen."

Het jarige ISO heeft een petitie met soortgelijke strekking geschreven. Die overhandigde voorzitter Roos Zwetsloot vrijdag aan twee kinderen, 'studenten van de toekomst'. Er is een belangrijke plaats in ingeruimd voor een oud plan van het ISO: studenten moeten individuele afspraken met hun universiteit of hogeschool kunnen maken, bijvoorbeeld over de duur en de inhoud van het onderwijs.

HOP, Inge de Visser

Universiteiten gaan cijfers geven voor hun onderwijs

Omdat de buitenwereld toch alleen maar denkt in ranglijstjes en rapportcijfers, gaan de universiteiten vanaf volgend jaar zelf maar cijfers geven voor de kwaliteit van hun opleidingen.

Welke opleidingen verdienen een acht, welke een zesje en wie krijgen er een dikke onvoldoende? Op die vragen krijgt een lezer van een visitatierapport geen antwoord. In zulke rapporten geven deskundigen hun oordeel over de kwaliteit van bijvoorbeeld alle universitaire studies geneeskunde of pedagogiek. Dat doen zij met veel omhaal van woorden. In bijlagen worden deze teksten nog eens samengevat in symbolen.

Veel helpt het allemaal niet, want buitenstaanders zijn geneigd om dan maar zelf cijfers te geven. Elke nuance die de deskundigen in hun oordeel hebben gestopt, vegen ze daarmee van tafel. Daarom vindt de VSNU, de vereniging van universiteiten die de visitaties organiseert, het tijd voor een verandering. De visitatiecommissies gaan nu zelf cijfers geven. Dan gebeuren er tenminste minder ongelukken. Vanaf volgend jaar werken de beoordelaars met een checklist van elf onderdelen en een scoretabel. Wie op

zo'n onderdeel een zes scoort, staat aan de veilige kant van de streep. "Het is aan de maat, maar daar houdt het ook mee op", legt de VSNU uit in een boekje over de nieuwe aanpak.

De VSNU durft het niet aan om de cijfers van alle onderdelen op de checklist op te tellen en het gemiddelde te berekenen. Want telt een acht voor het aantal studenten dat in één jaar zijn propedeuse haalt net zo zwaar mee als een acht voor de kwaliteit van het personeel? De VSNU vindt van niet. Afhankelijk van je keuze zijn er "winnaars of verliezers" aan te wijzen, vindt de vereniging.

Met behulp van de cijfers kunnen buitenstaanders straks beter opleidingen met elkaar vergelijken. En dus ook ranglijstjes opstellen van top- en flop-opleidingen. Dat laatste hebben de universiteiten overigens nog altijd liever niet. "Maar het is niet uit te sluiten", schrijft de VSNU, "dat anderen, bijvoorbeeld de media, dat toch zullen doen." Er blijft in de nieuwe aanpak voor buitenstaanders nog wel iets te raden over. Opleidingen kunnen de commissie vooraf met een specifieke vraag over hun studie opzadelen. Ze krijgen dan advies 'op maat' in een zogeheten management letter. Die wordt niet in het uiteindelijke visitatierapport opgenomen, maar blijft geheim.

HOP, Matthé ten Wolde

Vijf jaar faculteit der cultuurwetenschappen

"Waar hangen de grote vrouwen van de UM?"

Van Vree, voorzitter Wiel Kusters, Van der Heerden, Meijer en Van Grevenstein tijdens het lustrumsymposium van cultuurwetenschappen (foto Philip Driessen)

De faculteit der cultuurwetenschappen bestaat vijf jaar. Wat doet men dus? De faculteit herdenkt. Bescheiden, met een klein symposium en een avondlijk feestje in de Bonbonnière, vorige week woensdag. En met een knipoog natuurlijk, zij het een serieuze knipoog in de vorm van een boekje. Niet over de geschiedenis van de faculteit, maar over het verschijnsel herdenken zelf.

Geen faculteit immers die zo dol is op dubbele lagen en verborgen betekenissen, op symbolen en hun functie, op vraag en antwoord en de vragen die dat weer oproept. Jos Perry, historicus en medewerker bij de faculteit, schreef *"Wij herdenken, dus wij bestaan"* als "een verkenning van de betekenissen die het herdenken had en heeft", meldt de achterflap. Het is een onderhoudend en caleidoscopisch boekje geworden waarin vooral de 'grote' vormen van herdenken worden geanalyseerd: als instrument om de hang naar onsterfelijkheid van heersers als Augustus en Lodewijk de Veertiende te bevestigen, als ideologisch cement dat het nationale besef verstevigt, de rol ook die het herdenken juist bij nieuwe revolutionaire bewegingen speelt.

Want herdenken, jubilea, monumenten; ze zijn niet altijd en per se verbonden met ronkende retoriek en conservatief nationalisme. "Herdennen is een voertuig, een op zichzelf neutraal instrument, (...) niet bij voorbaat goed of slecht", schrijft Perry, die in zijn slotbeschouwing juist ook de actuele functie ervan benadrukt: het is een manier om onze plaats te bepalen in de wereld, om vast te stellen welke erfenissen we wel en welke we niet willen continueren.

En passant rekent Perry af met een begrip dat vaak in verband wordt ge-

bracht met het fenomeen herdenken, hetzij als basis of als uitkomst daarvan: de collectieve herinnering, het collectief geheugen. De bruikbaarheid van die termen is "op zijn zachtst gezegd zeer betrekkelijk", meent Perry, omdat het een 'containerbegrip' is, dat iedereen kan vullen waarmee men maar wil.

Wat doet de faculteit der cultuurwetenschappen vervolgens met een dergelijke waarschuwing van haar eigenste feestschrijver? Die slaat haar provocerend in de wind, en organiseert het herdenkingssymposium juist onder deze noemer: *'Collectief geheugen, over de plaats van het verleden in het heden'*. Bestaat er dan toch zo iets als een collectief geheugen volgens de cultuurwetenschappers? Jazeker, laten de organisatoren in een persbericht over het eerste lustrum weten: de oorlog in Kosovo bewijst dat een collectief geheugen zelfs tot bloedvergieten kan leiden. Op grond van historische aanspraken die dateren van 1389 vinden de Serviërs anno 1999 dat het gebied van vreemde smetten vrij dient te zijn.

Twee zielen in één borst (en waarschijnlijk heel wat meer), dat is dus wel het minste wat er van de faculteit gezegd kan worden. Hoe liberaal, pluriform en postmodern ze werkelijk is, bewees daarna het symposium zelf. Daar maakte de Amsterdamse psycholoog/filosoof Jaap van Heerden namelijk korte metten met de notie van het collectief geheugen. Dat er zo iets als een individueel geheugen bestaat, lijdt geen twijfel, betoogde hij, net zoals elk mens een eigen onmiskenbaar stemgeluid heeft en een eigen lichaamshouding. Is er dan ook een collectief stemgeluid, een collectieve lichaamshouding? Onzin, vond hij, en precies zo bestaat er ook geen collectief geheugen, net zomin als een collectieve schuld of een collectief onderbewuste. Wie het bijvoorbeeld over collectieve schuld heeft, vervalt onvermijdelijk in de meest krankzinnige redeneringen wanneer het begrip geconcretiseerd

moet worden, vindt Van Heerden. Hij haalde ter illustratie een zwarte Amerikaanse journalist aan die recent in Afrika de lijken in de rivier zag drijven en besepte dat hij wellicht een van hen had kunnen zijn, ware het niet dat zijn voorvader destijds was opgekocht en als slaaf naar Amerika verhandeld. Moest hij nu de slavenhandel prijzen? Toch is een term als 'collectief geheugen' wel bruikbaar, meent Van Heerden. Als we er maar niet te moeilijk over doen, er geen ontologische status aan toekennen en het gewoon als model gebruiken, als metafoor. Bevalt die niet, dan ben je er zo weer van af.

Dat laatste was Alexander van Grevenstein, directeur van het Bonnefantenmuseum, ongetwijfeld uit het hart gegrepen. Even eerder had hij namelijk betoogd dat het begrip collectief geheugen "riekt naar fractiediscipline en reünies". En daar moet deze "eenvoudige cultureel werker" kennelijk niets van hebben. Via een analogie met het verschijnsel museumdepot belandde hij lenig bij zijn eigen biotoop en liet daar een aantal forse politieke statements op los. Depots mogen mooi en aardig zijn, ze moeten vooral van tijd tot tijd worden gelucht. En wel drastisch, "zonder al te veel medelijden met kneusjes", liet hij weten. Musea moeten hun collecties kunnen opschonen en dus werken verkopen. Vakmanschap toont zich zowel in verwerven als in afstoten, vindt Van Grevenstein. En niet alleen vakmanschap, ook progressiviteit. Want "in de kelder leeft de herinnering, op zaal heerst de toekomst". En dus hoeft er niet al te zachtzinnig te worden omgesprongen met het depot als "gematerialiseerd collectief geheugen": de strijd tegen de vergankelijkheid verliezen we toch, meldde de museumdirecteur.

De Rotterdamse historicus Frank van Vree gaf een keurige wetenschappelijke draai aan het symposiumsthema 'de plaats van het verleden in het heden'. Scherp analyseerde hij de kritiek op het gebrek aan historisch besef dat te-

genwoordig zou heersen. Een dergelijk besef bestaat wel degelijk, en er is dus zeker sprake van een historische cultuur, alleen toont die zich niet meer in de oude vorm van idealisering van de natiestaat en alles wat daarmee verbonden is. Sinds de jaren '60-'70 is die samenhang aan de collectieve herinnering ontvallen. Het grote geschiedverhaal is niet verdwenen, zij is pluriform geworden, besloot Van Vree.

Maar helaas, aan de universiteiten en zeker die van Maastricht is die pluriformiteit ver te zoeken, vond Maaïke Meijer, hoogleraar vrouwenstudies alhier. Deze universiteit mag piepjong zijn, ze heeft al een groot gevoel voor traditie, merkte ze op. Jammer genoeg is dat vooral de geijkte, mannelijke traditie. Analooq aan de aloude krakerskreet 'jullie rechtsstaat is de onze niet' prikkelde Meijer de universitaire bestuurders (die op dat moment, het was na de pauze, de zaal al verlaten hadden) met een feministische variant: 'jullie collectief geheugen is het onze niet'. Want in de gangen van het bestuursgebouw aan de Minderbroedersberg hangen de grote mannen, de helden als Tans, Albeda, Wijnen, Cohen. "Waar zijn de grote en kleine vrouwen, de 'kleine' mannen, de legendarische studenten en ambtenaren? Waar is bijvoorbeeld professor Riet Drop, befaamd medisch sociologe wier naam, zo is mij verteld, menigeen doet beven", vroeg Meijer zich af. Waarom is er geen divers, labyrinthisch netwerk van herinneringen? Dat past toch veel beter bij het profiel van Maastricht? De antwoorden hoopt ze over vijf jaar te horen: tegen die tijd moet de faculteit der cultuurwetenschappen dit maar eens onderzocht hebben, drukte ze haar gastheren op het hart.

Wammes Bos

Beste Jos,

Het Vervolg. Het einde. De Volkskrant stopt met de bijlage het Vervolg, en vraagt de lezers een bijdrage te schrijven over het einde. Daar word ik mistroostig van. Als ze willen stoppen, doe het dan! Vraag niet de lezertjes om via de omweg van zogenaamde essay-achtige bijdragen een veer in je kont te steken. Om dat te vermijden gaan wij volgend schooljaar toch ook door? Zullen we de brieven die wij geschreven hebben over de echte dingen en nog nooit gepubliceerd hebben – je weet toch waar ik het over heb, Jos? – volgend seizoen maar eens in de Observant plaatsen? Ik weet nu al dat tenminste één lid van het College van Bestuur er veel geld voor over heeft als we dat niet zouden doen. Als we dat geld dan samen verdelen, kunnen onze verloofdes allebei zo'n zonnebril op het haar zetten. Zijn we dan weer bij de mensen? Ik weet het niet. Voor het eerst in mijn leven heb ik niet gestemd. Ik wist ook niet op wie dat zou moeten. Het rijtje: Wiezeloeze of zo iets van D66, Max van den Berg die zich voor de gelegenheid gekleed had, meisje May nog wat. Allemaal hetzelfde verhaal: weg met de corruptie, en we willen nog meer betekenen. In dat laatste hebben ze natuurlijk gelijk. Maar de afkeer wordt ook gewekt door een ander rijtje: Kok, Borst, Faber, Melkert en de Iulhannessen eromheen zoals de arrogante non-valeur Wiegels en de deerniswekkende Jaap Hoop. Ik belde gisteren mijn ouders. Mijn vijftientjarige vader nam op. Via het facilitaire bedrijf dat hen in staat stelt met z'n tweeën door te leven kon mijn tachtigjarige moeder meepraten. Zij zit in een rolstoel, en niet voor haar lol. Mijn vader klampt zich daaraan vast, ook niet voor zijn lol. Heb je gestemd, vroeg mijn moeder. Zij wel. Op Groen Links. Ik moest even huilen. Afgelopen week voor het eerst sinds heel lang, onafhankelijk van elkaar, twee zeer oude vrienden ontmoet. De eerste ging weg bij zijn vrouw en vroeg hoe dat voelde. De tweede had inmiddels een nieuwe en vroeg hetzelfde.

Als je van de Hubertuslaan naar het politiebureau gaat moet je een drukke straat oversteken. Dat deed ik afgelopen zondag. Ik was te voet. Bij het stoplicht kun je op een knop drukken. Voor de domme voetgangers is onder die knop een plaatje aangebracht waarop je een serviele man in een vijftiger-jarenpak op een knop ziet drukken, licht voorovergebogen in aanbidding voor de techniek en de illusie van macht. Een illusie. Want je wordt natuurlijk besodemieterd. Of je nu wel of niet knopt, op een gegeven moment wordt het toch groen, of oranje of rood. En dat is ook de metafoor van veel vormen van democratie. Ook op de universiteit. Je knopt op de paal van het integraal management. En er gebeurt niets, of iets, maar dat is buiten jou om. Je merkt het wel Jos, ik ben in mijn laatste openbare brief aan jou wat somber. Trek het je niet aan. Heb een goede zomer en blijf bij voorkeur dezelfde omhelzen.

Ad

De Maastrichtse Advocatenpraktijk in praktijk

"Ik houd het niet meer uit in die rotcel"

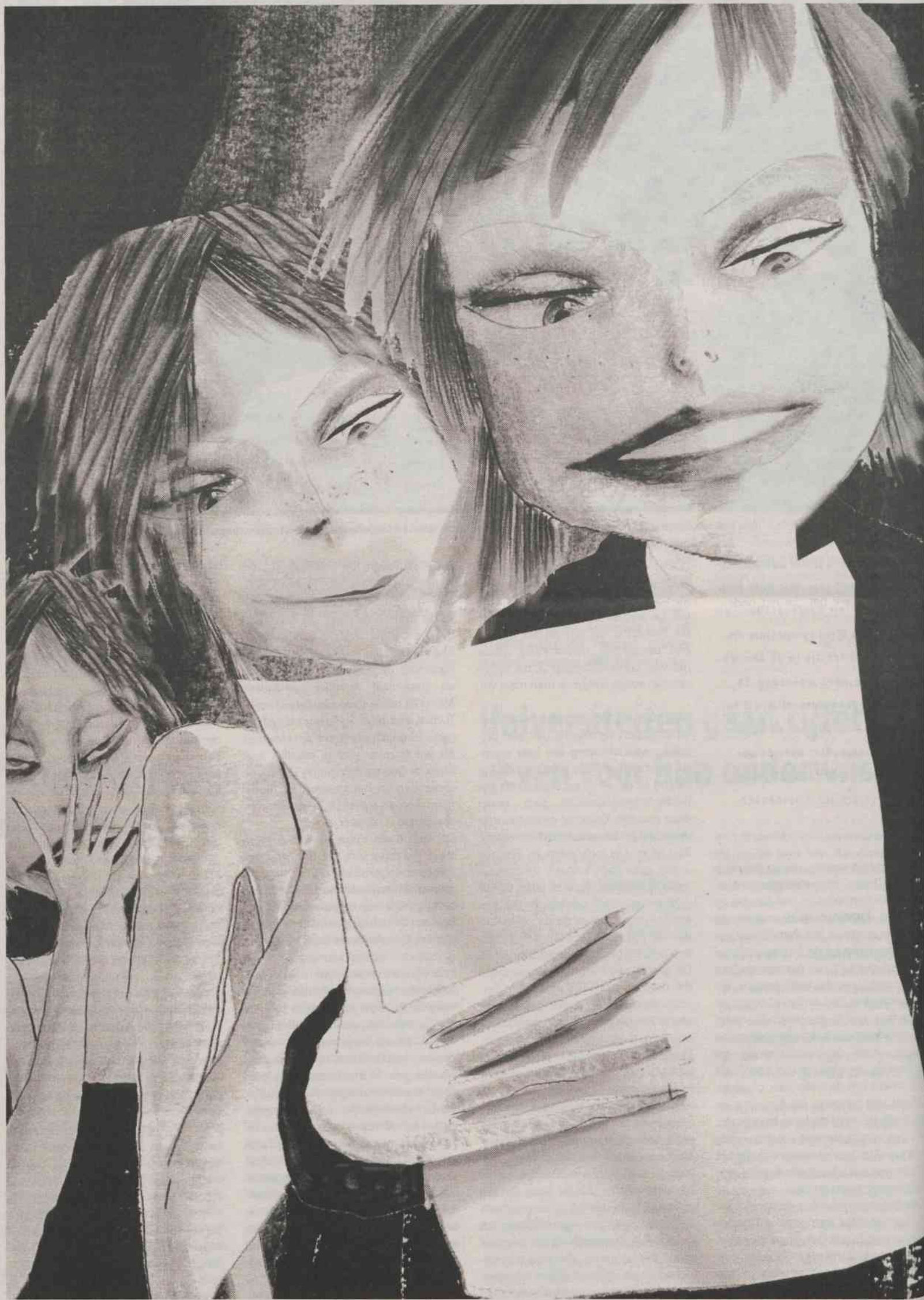
Jarinde Temminck Tuinstra, student rechten en free-lance medewerker van Observant, volgde dit voorjaar acht weken lang een stage bij de Advocatenpraktijk. Het werd een indringende kennismaking met de wereld van de advocatuur en de echte wereld die daar achter zit.

Erik

Al vanaf half zes 's morgens zit hij vast in een politiecel. Erik, een gabber van een jaar of twintig, baalt flink. Een paar jaar geleden zat hij hier verdomme ook al, en daar heeft hij geen beste herinneringen aan. Het is benauwd, afgesloten van de buitenwereld. Slechts één telefoontje laat de politie hem plegen. Aan de wolven overgeleverd, zo voelt hij zich. Er moet maar eens een dokter komen, misschien dat dat helpt. Hij bonkt tegen de celmuren. Als de man eindelijk verschijnt blijkt die er alleen maar op uit te zijn hem een anti-XTC-spuut te geven, vanwege de pillen die hij die nacht geslikt heeft. Daar zit hij al helemaal niet op te wachten. Want met hemzelf is er eigenlijk weinig mis, behalve dan dat de politie hem ten onrechte heeft opgepakt.

Na een lange taxirit door de sneeuw komen we aan op het politiebureau. De jongen wordt bijgestaan door advocaat Judith Serrarens, van de Advocatenpraktijk. Ik mag mee, als stagiaire. Van Erik weten we weinig meer dan dat hij verdacht wordt van diefstal.

Een vriendelijke agente brengt ons via een besneeuwde binnenplaats naar het cellencomplex, een laag grijs gebouw dat er niet al te gezellig uitziet. We worden gedropt in een kamer van drie bij vier waarin slechts een kleine houten tafel staat met aan elke kant een bankje, net een picknickstel. De bezoekersruimte. In de muren zijn microfoons aangebracht, maar die zijn uitgezet. Een verdachte heeft immers het recht om vrijuit met zijn advocaat te

(tekening Simone Golob)

praten. Dan brengt de agente Erik binnen en laat ons alleen. Het is een magere, zenuwachtige verschijning. Hij geeft ons een hand en gaat zitten. Zijn ogen schieten heen en weer. Het pakje Camel dat Judith speciaal voor de gele-

genheid gekocht heeft, neemt hij gretig aan. "Ik hou het niet meer uit in die rotcel, ik wil naar huis," klinkt het. Tijdens zijn relaas springt hij van de hak op de tak. Anderhalf uur lang stellen we hem vragen om enige lijn in het

chaotische verslag van de vorige avond te brengen.

"Diefstal heb ik niet gepleegd", begint hij, "het was vernieling". Hij mag dan een Limburger zijn, hij is ook Feijenoordfan in hart en nieren: "Ik ben

gewoon vandaal". Alsof dat de normaalste zaak van de wereld is. Judith en ik kijken elkaar even aan.

Wat
per
wat
vol
der
te
zijn
daci
een
auto
kna
zijn
sno
Uit
twe
ken
het
ma
huis
op
keer
klen
Erik
van
herr
Maa
blee
poli
stuu
Mer
schu
vern
nen
vraa
wan
zoek
Wel
oud
warr
om
gen
van
vert
tuee
comi
ren.
Dat
kun
verve
zond
mag.

De
ik he
veel
gege
omdi
maar
bleef
steed
Hope
doen
waar
advoc
Een
een
Maar
ven
zijn
tact
giaire
niet
eens
eigen
We
alles
ken,
ties,
caat
clént,
jou
vaak

Glasgerinkel

Wat is er gebeurd? Ze zijn gaan stappen, hij en een vriend, en toen is er flink wat bier en XTC doorheen gegaan. Volgens heeft hij de auto van zijn moeder gepakt, om er een beetje mee rond te scheuren. In een winkelstraat zegt zijn maat dat hij even moet stoppen. "Ik dacht, die gaat pissen", vertelt hij met een beteuterd gezicht. Terwijl hij in de auto wacht, klinkt er opeens een harde knal en glasgerinkel. Achter hem staat zijn vriend voor de kapotte ruit van een snoepwinkel, een schoen in de hand. Uit het raam erboven hangen meteen twee mensen. Foute boel dus. Ze maken dat ze weg komen en besluiten dat het welletjes is geweest. Nadat zijn maat thuis is afgeleverd, koerst Erik op huis aan. Daar staat de politie hem al op te wachten. Hij maakt rechtsomkeert, maar wordt een straat verder al klemgereden.

Erik is als de dood zijn vriend, die hij al van kinds af aan kent, te verlinken en hem daardoor kwijt te raken.

Maar precies daar zit hem het probleem. Judith maakt duidelijk dat de politie hem waarschijnlijk pas naar huis stuurt wanneer ze zijn maat hebben. Men wil voorkomen dat hij hem waarschuwt en eventueel bewijsmateriaal vernietigt. De keuze is aan hem. "Kunnen jullie hem dan niet waarschuwen", vraagt hij wanhopig. Dat gaat niet, want dan zijn wij het die het onderzoek van de politie belemmeren.

Wel beloven we hem om even zijn ouders te waarschuwen dat ze met wat warme kleren langs moeten komen. En om een verklaring aan zijn baas te vragen, waarin de consequenties staan van zijn afwezigheid op het werk. Levert het ontslag op, dan kan dit eventueel een reden zijn voor de rechter-commissaris om hem naar huis te sturen.

Dat is alles wat we hem op dit moment kunnen bieden. Niet veel dus. Het voelt vervelend hem alleen achter te laten zonder dat duidelijk is wanneer hij weg mag.

Doorvragen

De volgende dag evalueren Judith en ik het gesprek. Hoewel ik in het begin veel vragen stelde, nam zij het op een gegeven ogenblik nagenoeg over. Niet omdat ik het verkeerd deed, blijkt nu, maar omdat ik te weinig doorvroeg. "Je bleef wel betrokken, hij keek jou ook steeds aan".

Hopelijk krijg ik een kans het over te doen. Er zijn nog twee andere zaken waar ik aan werk, allebei bij een andere advocaat van de Advocatenpraktijk. Een bestuurszaak bij Richard Verkijs en een echtscheiding bij Elles Ramakers. Maar die kwesties lopen al jaren. Brieven schrijven of een telefoontje plegen zijn tot nu toe de enige vorm van contact met die cliënten. Mijn medestagiaires en kamergenoten verloopt het niet veel anders. We zijn allemaal wel eens nieuwsgierig hoe onze cliënten er eigenlijk uitzien.

We doen zo veel mogelijk zelf, maar alles wat je schrijft, brieven, processtukken, gespreksverslagen, telefoonnotities, wordt gecorrigeerd door de advocaat bij wie de zaak loopt. Belt een cliënt, dan wordt hij in principe naar jou doorgeschaald. Dat betekent dat vaak het cliché-zinnetje "ik ga het voor

u uitzoeken" klinkt, wanneer je het antwoord weer eens niet weet. Het probleem aan een van de advocaten voorleggen heeft weinig zin. Die kaatsen de vraag behendig terug met het voorstelbare: "Wat denk je er zelf van?" Dan maar weer naar de bieb.

Maar soms maak je ook nog kans bij het dagelijkse ritueel van de postbespreking. Elke morgen om negen uur - en naarmate het blok vordert, steeds een tikje later - verzamelen alle twaalf stagiaires (tien vrouwen en twee mannen) en de drie advocaten (de vierde, Taru Spronken, is tijdelijk vrijgesteld om te promoveren) zich in de vergaderkamer. De advocaten, Elles in spijkerjack, Richard in waterloopleinjasje en Judith in een wijde trui, zitten altijd naast elkaar aan dezelfde kant van de tafel. Ze delen hun post aan de stagiaires uit en houden een vragenronde. Wie een brief van de advocaat van de tegenpartij of een rapport van een of andere instantie binnen heeft, krijgt steevast de vraag: "Wat ben je van plan te gaan ondernemen?" Met een beetje geluk helpt de advocaat je wel op weg.

Verkrachters

Zo'n postbespreking is de manier om op de hoogte te blijven van de zaken waar je medestagiaires mee bezig zijn. Een echtscheiding waarbij het recht op pensioen geregeld moet worden, een student die huurverlaging wil, een vrouw die zwart gewerkt heeft hoewel ze dacht dat het wit was, een Italiaan die uitgeleverd moet worden, en ga zo maar door.

En wie zich dreigt te gaan vervelen kan tijdens die ochtendvergadering om een nieuwe zaak vragen. In principe beland je dan bij een advocaat waar je nog niets of weinig mee te maken hebt gehad: de stage is ook bedoeld om ervaring op te doen met de verschillen in werkwijze van advocaten. Bovendien zijn alledrie de advocaten bij onze eindbeoordeling betrokken.

Deze keer is een van de stagiaires bij Elles Ramakers aan de beurt. Dat komt goed uit, want zij heeft wel een strafzaak voor hem. Maar tegen strafzaken blijkt de jongen principiële bezwaren te koesteren. Wat volgt is een heftige discussie van het type: "Zou jij een verkrachter verdedigen?"

Dat thema is al eerder aan de orde gekomen, tijdens een van de onderwijsbijeenkomsten van dit blok. Taru Spronken, strafrechtadvocaat en een van de oprichters van de Advocatenpraktijk vertelde daar dat ze in haar carrière slechts één keer een zaak geweigerd heeft. Van een griezel die zijn vriendin op een gruwelijke manier mishandeld had en voor wie ze zo'n grote afkeer voelde, dat ze hem niet zou kunnen verdedigen. Als advocaat moet je een zekere band met je cliënt hebben, vond ze.

"Maar ga nooit een biertje met hem drinken. Daar krijg je altijd spijt van", vult Richard later uit eigen ervaring aan.

Machines

Tegen het eind van de stage krijg ik een nieuwe zaak. Het gaat om een bajesklant die een klacht heeft ingediend bij de klagcommissie van de gevangenis, wegens een bedrijfsongeval. De

Tien jaar Advocatenpraktijk

Ruim tien jaar bestaat de Advocatenpraktijk UM nu, in een statig pand aan de Tongersestraat. De viering daarvan is kennelijk een beetje in het slop gekomen, maar binnenkort verschijnt er dan toch een feestelijke bundel. De praktijk is in 1988 door de juridische faculteit opgericht, met de bedoeling om studenten een zo realistisch mogelijke kijk op de advocatuur te bieden. Het verschil met een gewone praktijkstage op een advocatenkantoor zit hem vooral daarin dat de studenten zelf de rol van rechtshulpverlener vervullen. De (vier parttime) advocaten, die tevens docent zijn aan faculteit, kijken mee over de schouder van de student, in plaats van andersom.

Men voert een algemene praktijk, wat wil zeggen dat zaken op elk rechtsgebied (familierecht en overige civiel recht, strafrecht, bestuursrecht etc.) in behandeling worden genomen. Net als op gewone advocatenkantoren staat de belangenbehartiging van cliënten voorop. Studenten krijgen soms lopende, soms nieuwe zaken. Het komt zelden voor dat ze ook nog de afloop van een kwestie meemaken.

man, Spijkers heet hij, stemt ermee in dat een student namens hem voor de commissie zal pleiten.

Meneer Spijkers is met zijn vinger in een machine gekomen waardoor zijn vingertopje is beschadigd. Ooit is een soortgelijke zaak door de Advocatenpraktijk gewonnen, weet Judith Serrans. Dat dossier kan dus mooi gebruikt worden. Omdat zij over anderhalve week met zwangerschapsverlof gaat en de zitting bij de commissie over twee weken plaats vindt, doe ik met Judith alleen de voorbereiding en gaat een andere advocaat straks mee naar de zitting.

Bij het voorwerk hoort een onderzoek naar ongevallen in gevangeniswerkplaatsen en veiligheidseisen aan machines. Het Arbo-besluit uitspitten dus en de Arbeidsinspectie bellen om brochures van de gebruikte machine. Spijkers vindt de machine waaraan hij moest werken, niet veilig, blijkt uit een kopie van de klacht die hij heeft ingediend. De directeur van de gevangenis en de werkmeester vinden dat onzin. We gaan eerst met Spijkers praten.

Bajeshuisvlucht

Een gevangenis is wel even andere koek dan het politiebureau. Voor de ingang geen eenvoudig hek, maar een loopbrug. Van hieraf zwaait en roept een geblondeerde vrouw naar een man die, hoog en ver, voor zijn getraliede raam staat. Een peuter dreunt onrustig om haar benen. Voor Judith en mij gaat automatisch een deur open. We melden ons bij de portier en moeten ons legitimeren. Dan stoppen we al het metaal dat we bij ons hebben in een bakje en lopen door een poortje. Pas als ik mijn schoenen uitdoe, is het ding uitgepiept. Bij Judith helpt ook dat niet. "Het is mijn beha", verzucht ze tegen de jonge portier die haar stom aankijkt. "Probeer er eens achterstevoeren doorheen te gaan", suggereert hij. Het is niet te geloven, maar het poortje houdt zijn gemak. We staan in een soort wachtruimte met aan weerszijden bankjes en, waarschijnlijk ter lering en vermaning, een vitrine met typische uitingen van bajeshuisvlucht: steekwapens gemaakt van vorken en tandenborstels, schoenzolen gevuld met drugs.

Een open metalen trap naar boven brengt ons bij weer een andere portier. Ook hij wil weten wie we zijn en waarvoor we komen. We mogen naar een speciale advocatenkamer, maar dat is nog niet zo eenvoudig. Via een smalle steriel-witte gang belanden we in een soort sluis van tachtig centimeter bij twee meter. De deur aan het eind daarvan gaat pas open als de deur achter ons in het slot is gevallen. De advocatenkamer is, op een tafel en vier stoelen na, leeg en is nog kleiner dan op het politiebureau. Een bewaker komt Spijkers brengen. "Druk maar op die knop naast de deur als jullie uitgepraat zijn", en weg is ie.

Spijkers is een jaar of vijfendertig, draagt een geruit overhemd en een spijkerbroek en ziet er verder verzorgd uit. Ik vraag me af waarvoor hij hier zit. Het gesprek gaat een stuk beter dan toen met Erik. Door veel te vragen lukt het me om het nogal technische verhaal van de man duidelijk te krijgen. Wat ervaring al niet kan doen, al is het maar een beetje. Ik voel me zekerder,

minder onbeholpen dan die eerste keer. Judith is tevreden en ik ook. Maar het moeilijkste komt nog: het schrijven van de pleitnota, het verhaal dat ik voor de klagcommissie moet houden.

"Val vooral niet te veel in herhaling, dan verslapt de aandacht", luidt Judiths advies. Gelukkig gaat het er bij zo'n commissie vrij informeel aan toe, dus ik hoef me niet te verliezen in al te subtiële juridische formuleringen. Toch valt het nog vies tegen. De drie dagen die ik er voor uitgetrokken heb, vliegen om. En ik moet opschieten, want Judith vertrekt straks met zwangerschapsverlof. Zij sleutelt flink wat bij en nog net op tijd, vrijdag om zes uur, draag ik de nota aan haar en de videocamera voor. Als een amateur-nieuwslezer, maar het gaat aardig. Thuis toch nog maar even verder oefenen. Ik neem een exemplaar van de nota mee, waar de namen van Spijkers en de gevangenis uit verwijderd zijn. Strikte geheimhouding is immers verplicht. Normaal mag een student nooit *zaakmateriaal* meenemen.

Welles-nietes

Maandagmorgen om half tien is het zover. Zenuwachtig ben ik niet, wel nieuwsgierig naar hoe het zal gaan. Voor de zekerheid een jasje aangetrokken. Met de twee partijen staan we voor de commissie: Spijkers, Richard Verkijs en ik tegenover de directeur en de werkmeester. Van tevoren hebben we op de werkplaats met zijn allen bekeken hoe de machine staat opgesteld en of er iets aan veranderd is sinds het ongeluk. Nee dus. Spijkers heeft er een goede beschrijving van geleverd, alleen een paar hele kleine details kloppen niet. Daarop pas ik mijn pleidooi ter plekke nog even aan.

De secretaris van de commissie is blij met mijn nota. Het scheelt hem weer schrijven. Tijdens mijn verhaal glimlacht een van de vier commissieleden me bemoedigend toe, maar dat betekent nog niet dat we als klagende partij ook meteen onze zin krijgen. Als er een welles-nietes discussie dreigt te ontstaan over de veiligheid van de machine, besluit de voorzitter van de commissie een eindoordeel hierover aan de Arbeidsinspectie over te laten. Dat betekent uitstel, maar ongunstig voor Spijkers lijkt het ons niet. Wat hij zelf vindt, laat zich moeilijk van zijn gezicht aflezen.

Met zijn allen wandelen we weer door de gevangenisgang, waar Spijkers als eerste afhaakt. Terug naar zijn cel. Richard en ik volgen dezelfde route die we gekomen zijn, van deur naar deur, van portier naar portier, tot we eindelijk de buitenlucht in kunnen.

Jarinde Temminck Tuinstra

(De namen van Erik en Spijkers zijn in verband met hun privacy gefingeerd. Eriks vrijlating volgde een dag na ons bezoek. Bij zijn terechtzitting, twee maanden later, kwam hij niet opdagen, hoorde ik van mijn opvolger in deze zaak. Hoe het Spijkers verder is vergaan, weet ik niet. J.T.T.)

Vaders in de wetenschap

Ik ben een vader van vele dochters. Zij zijn de vreugde van mijn leven, maar ook de paniek. Waarom heb ik er zoveel? Waarom zijn ze allemaal – in tegenstelling tot de meisjes uit mijn jongelingsjaren – zo verschillend van aard? En waarom vinden ze mijn niet aflatende bijstand zo vanzelfsprekend? Terwijl ze het vrolijk vertikken zich naar mijn voorbeeld te laten kneden! Mijn eerste vraag op een cursus *Dochtermanagement* zou zeker zijn: waar doe je het als vader voor? Er moet iets spiritueels zijn dat vaders en dochters, ondanks alles, gaande houdt. Een *band of gold*, zoals Freda Payne zong in dat melancholieke najaar van 1970.

Geen wonder dat mijn hart zwaarder ging kloppen toen ik op Internet tegen de volgende aankondiging aansurfde: een congres over vaders en dochters, onder het motto: "The Enduring Spirit. Daughters and their Fathers" en georganiseerd door het *College of Continuing Studies* van de Universiteit van Nebraska. De verhouding tussen een dochter en haar vader, zo werd op hun thuispagina uitgelegd, beïnvloedt in hoge mate haar latere, volwassen relaties. Het doel van de conferentie in Omaha was dan ook te verkennen hoe de vader bijdroeg aan de persoonlijke en professionele ontwikkeling van een vrouw.

Ze bleken ruim van hart, de mensen van de Voortgaande Studiën. In de *call for presenters* werden vertegenwoordigers uit maar liefst twintig domeinen uitgenodigd: "Arts, Anthropology, History, Literature, Science & Technology, Education & Socialization, Business, International Affairs, Religion, Ideology, Philosophy, Information Sciences, Law, Health, Music, Theatre, Dance, Women's Studies, Gerontology, Men's Studies." Alsof dat niet genoeg was, werd eraan toegevoegd dat ook "members of the general public" mochten komen. Alle dochters van de wereld! Kom naar Omaha, Nebraska! En, ho! neem je pa mee, want wat staat daar onderaan de pagina? "Presentation by fathers are welcome."

En zo vertrok deze vader naar het Wilde Westen. Toen ik over de prairie naar het conferentiecentrum liep, dwaalden mijn gedachten af naar de Ponderosa, aan de andere kant van de Rocky

Mountains, die zich in de verte aftekenden. Nog nooit was ik zo dicht bij het droomhuis uit mijn jeugd geweest. De Ponderosa, bij Carson City, Nevada! De ruige, maar ook weer rustieke prachtranch waar Pa, Adam, Hoss en Little Joe Cartwright woonden, met hun komieke Chinese kok en factotum Hop Sing. Veertien jaar lang heb ik ze elke week op de televisie bewonderd, onder het gestadig yellen van: "Deng-dekke-deng-dekke-deng Bo-nan-zä!"

Over *enduring spirit* gesproken! Maar goed, ik was niet naar de Verenigde Staten gekomen als vertegenwoordiger van Cowboy's Studies. Terug naar de dochters. Wat ging ik op de conferentie vertellen? Daar had ik nog niet over willen nadenken. Eerst maar eens kijken wat enkele mede-vaders te berde zouden brengen. Maar het programboekje van de parallelsessies deelde een daverende dreun uit aan mijn gemakzuchtige voornemen. Achter mijn naam stond in vet, cursief, kapitaal en speelse spaties: **THE ONLY MAN AT OUR CONFERENCE!!!!!!**

De belangstelling voor mijn praatje was overdonderend. Ik keek in honderden vrouwenogen, die stel voor stel leken te smeken of gebieden: wees persoonlijk! Wees zo persoonlijk mogelijk. Toon ons je hart, vader. En dat deed ik. Ik zei, "Women!", zei ik, "gisterenmiddag heb ik nog aan Pa Cartwright gedacht, Pa van Bonanza."

De vrouwenogen begonnen te glimlachen. "Ja, gek hè? Die ouwe Pa Cartwright die de scepter zwaaid over de Ponderosa.

Dat was nog eens een vader! Maar hij me dan ook kinderen... Die gouddeurlijke Hoss, die verstandige Adam en natuurlijk Little Joe, *the good looking kid who was always in trouble*. Little Joe op zijn zwart-wit gevlekte paard, met zijn hand aan zijn hoed, was, is en zal altijd blijven: mijn allergrootste televisieheld."

Gelach en een voorzichtig applaus. Ik kreeg wel bijval, zeg, met mijn maffe voorbeeld! Nu kwam het moment dat ik mijn punt moest maken.

"En toch," zei ik, "Hoewel het mijn ultieme droom was op de Ponderosa te mogen wonen, samen met de Cartwrights en de gekke Hop Sing, knaagde er iets bij deze wensgedachte. Wat was dat toch? Wat klopte er niet helemaal? Gisterenavond, op de welkomstreceptie van deze mooie conferentie, wist ik het eindelijk. Op de Ponderosa waren geen vrouwen, geen meisjes! Pa Cartwright had geen dochters! Hij had wereldzonen en een moordkok erbij, maar geen dochters. Pa Cartwright miste de *enduring spirit* van de gouden band met één of meerdere dochters. En dat maakte hem tot een ietwat droeve figuur. *Poor Pa!*"

Mijn gehoor sprong op, als ware ik Oprah Winfrey, en barstte uit in gejuich en scanderend applaus.

In de pauze werd ik benaderd door een vrouw die zich bekend maakte als de

keynote speaker die de conferentie zou afsluiten. Ze zei: ik had mooi gesproken. Zij kon het weten, want ze had een graad in *Speech*. Trouwens ook in *Psycho Drama*, *Curative Education*, om er maar een paar te noemen. De graden waren een solide basis gebleken voor haar *Highway-to-Success* programma waarmee ze al zes jaar door het land ging. Dit succesvolle programma is gericht op persoonlijke groei die zal leiden tot dagelijkse piekprestaties. Maar het meest beroemd was ze door haar bestseller *I Promised My Dad*. In dit intieme portret verhaalt ze hoe ze haar vader – die ze op handen draagt, ondanks dat hij haar moeder met vijf kinderen liet zitten – op zijn sterfbed heeft beloofd om zijn "Legacy of Love" voort te zetten. Opdat onze zieke wereld wordt geheeld. Eén mentaal gezonde generatie opvoeden en het karwei te was gefiks! Kwestie van moed en energie gecombineerd met goeie communicatiestrategieën.

Maar alsjeblieft, noem me Cheryl, vervolgde de vrouw.

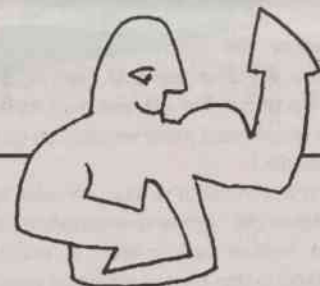
Cheryl, zei ik. En ook een achternaam? Maar wist ik dat niet? Waarom had ik dan het voorbeeld van Bonanza gekozen? Nee, nu hield ik haar voor de gek! Ik begreep het niet.

Zij was Cheryl Landon, stiefdochter van Michael Landon!

Alias Little Joe.

Ad van Iterson

De Vliegende Wetenschapper verhaalt van zijn ontmoetingen elders. Vandaag voor de laatste keer.

Overstag

Al op de fiets over het pad langs de Maas riedelt het in mijn hoofd. Berend Botje ging uit varen met zijn scheepje en zo verder. Het is prachtweer, warm zelfs. Maar nauwelijks een zuchtje wind. "De combinatie van zon en wind komt maar weinig voor. Wat dat betreft is zeilen een rotsport", lacht Noortje Geraads, voorzitter van Lagakari. We gaan varen.

Elf jaar geleden werd Lagakari opgericht. Nu hebben ze tachtig leden en vier boten. Een Laser 1 (éénpersoons), twee Lasers 2 (tweepersoons), en een Valk, waar met gemak zes mensen kunnen. Wij nemen de Valk. De trossen worden losgegooid, de zeilen worden gehesen, het roer wordt omgegooid. Langzaam glijden we de box uit, het Grindgat op. Op het veld achter de aanlegsteigers kijken enkele campinggasten in bikini en boxershorts ons na. Behouden vaart. Veel mensen vinden een zeilvereniging

De Laser van Lagakari (foto Philip Driessen)

in Maastricht maar vreemd, vertelt Geraads. Maastricht, kun je daar dan zeilen? vragen ze.

Op de Maas varen ze onderdaad bijna nooit. Zonder motor mag er niet stroomafwaarts worden gegaan. Dan zit je de grote bullebakken teveel in de weg. Met alleen zeilen ben je nu eenmaal kwetsbaar. Het beperkt zich daar-

om meestal tot dit plasje aan de voet van de Observant. Met uitzicht op de ENCI en heel in de verte de Sint-Jan op het Vrijthof.

Annemarijn, zo heet het bootje, laat zich gestadig naar het midden van de plas blazen. Niemand die weet wie Annemarijn is of was. De boot is tweedehands gekocht en de oude schippers-

wijsheid gebiedt dat een boot nooit of te nimmer van naam mag veranderen. Dat brengt ongeluk. Voor je het weet lig je in het water te spartelen, tussen de andere domme ganzen die ons luidkeels achterna zwemmen.

Halverwege lijkt de wind dan toch echt helemaal weg te vallen. Geraads heeft net uit de doeken gedaan dat haar ver-

eniging een surftak wil oprichten. Voor de INKOM moeten de surfplanken er zijn. Verstoord kijkt ze op. "Ze zouden die Pietersberg eens af moeten graven"; een frons tussen haar ogen. "Die kan soms echt de wind in de weg zitten."

We liggen nu bijna stil. Mijn overboord hangende hand trekt geen strepen meer in het water. Korte golfjes kletsen onverstoord tegen Annemarijn. "Zal ik overstag gaan?", vraagt het meisje met het roer in haar handen. "Doe maar."

Het roer gaat om, de giek klappt over, de fok bolt op. Onverwacht glijdt de boot naar voren, we hebben weer wind. Wind gemaakt. Ruime wind, dat wil zeggen zo'n honderdtwintig graden van achteren. Mij maakt het allemaal niet zo gek veel meer uit. We maken een rondje om het eiland in de plas en zetten weer koers naar de steigers. De zon brandt, het waait weer, een reiger staat doodstil, het water klotst tegen de reling. Dit mag dan werkelijk helemaal niets voorstellen, vergeleken met het waterparadijs dat Friesland heet, zoals Geraads opgetogen zegt; mij komen die steigers veel te snel weer in zicht. Nog een beugelflesje erbij en we overtreffen de Grolsch reclame. Die Berend Botje was zo gek nog niet om nooit meer terug te keren.

Marjan van den Berg

Departing students take few souvenirs home: Delft Blue, T-shirts and tattoos. See page 12 (photo Philip Driessen)

University to start a new international programme

In 2001, Universiteit Maastricht wants to start a four-year programme in Educational Sciences. Tuition will be in both English and Dutch. The programme will come under the Faculty of Psychology and is expected to entice an additional fifty first-year students to Maastricht each year.

The new programme consists of basic training of more than two years, after which students may choose between two different majors. The one emphasises more the role of information and communication technology in education (ICT), while the other focuses on

in-service training within institutes and companies. The final year will consist mainly of the graduation project, to be carried out by students outside the university. Supervision will take place mainly via the computer.

The idea is that this new programme should be completely different from the pedagogy/didactics programmes that are given at other universities. It is this completely different character that should attract enough students. Most Dutch pedagogy programmes at the moment have to cope with moderate interest. The UM is also hoping to attract a lot of foreigners.

Educational Sciences will therefore have a strong international character. In principle, all blocks will be given in English. A course in English will be laid on for those students who wish to do

traineeships abroad. The course contents will also be internationalised. A range of electives will give students the opportunity to look more closely at the influence of culture on the approach to educational reform.

The creators of the plans expect that graduates of Educational Science will have reasonably favourable job prospects, at training departments in large companies and with institutes that offer extra training for certain occupational groups, such as cardiologists or accountants.

The plans will be discussed this week in the university education platform and in the University Council. If the Minister of Education approves the Maastricht plans, then the first students could start in September 2001.

Jan Buevink

'The Netherlands should adapt to the Anglo-Saxon model'

Dutch universities and schools of higher education should adapt to the Anglo-Saxon model, with a Bachelor's and a Master's degree. If they fail to do so, the Netherlands will be left behind in the growing international market of higher education.

This was the advice given by the Education Council to minister Hermans. In the Anglo-Saxon model, students first receive a broad basic training, completed by the Bachelor's exam. Those who continue their studies, may study for a Master's degree.

The Netherlands should at any rate establish these titles more firmly within the law. Anyone who has completed a three-year programme, should receive the title of Bachelor. Graduates of a four-year programme will become Masters. The traditional Dutch titles (Drs., Mr.) may continue to exist. (HOP)

Turnout students reaches new all-time low

Student interest in the university elections has fallen again. At Economics, a mere fifteen percent took the trouble to go to the polls at the beginning of May. At Law, 23 percent of the students handed in a ballot.

It became clear last Friday during the presentation of the results that the number of nationalities in the councils is growing. There are two foreign tutors in the Economics council, one foreign student in the Psychology one and one in the University Council.

Academic staff seems to have more faith in university democracy, as was the case two years ago. Turnout percentages were on average still way above the fifty percent mark. Although

it appears that even among these groups the interest dropped somewhat. The academic staff of Health Sciences (now 56%) is for example looking

No English

Foreign students who were allowed to vote for the university elections in May, were expected to have mastered the Dutch language. Although the Universiteit Maastricht feels very strongly about internationalisation, all information (ballots and accompanying letter) were in Dutch. There will be an English version for the next elections, scheduled for the year 2000. (RJ)

ing at a decline of seven percent, at Psychology the turnout was nearly halved after one and a half years. In 1997, all of its academic staff went to the polls, now only 54 percent of them took the trouble. Even the University Council had to contend with fewer voters among the academic staff, going from 48 to 44 percent.

A positive highlight is strangely enough the faculty in which the council functioned hardly at all lately: General Sciences. It was here that 68 percent of the academic staff voted, nine percent more than in '97. The turnout among the support and administrative staff of General Sciences rose even more: from 50 to 78 percent. Interest

among the rest of the support and administrative staff fluctuated between 41 (Health Sciences) and 45 percent (Medicine).

In total, two seats remained empty (support/administrative staff Arts and Culture and Economics). This is a better result than during last elections, when six seats were not filled because of lack of interest. In addition, no voting was necessary on three occasions (students CWS, support/administrative staff Economics and Psychology) as the number of candidates was equal to or less than the number of seats. (RJ)

Last month not on page six

Fire

The fire safety of many student houses is insufficient. This was the result of a random survey carried out in Utrecht. None of the buildings that were checked by the fire department, complied with the safety requirements. The national student union LSVb speaks of a nation-wide problem. The reason for this survey was the fire in a building in Utrecht last January. It appeared that ten youths lived there, while the landlord had no permit whatsoever to rent rooms.

Kosovo

The benefit festival for refugees from Kosovo, which was organised last month by the faculty associations of Psychology and Arts and Culture, raised about 19,500 guilders. After deduction of taxes, there will only be about 16,000 guilders left for the refugees.

Passing with distinction

The Faculty of Economics will make it more difficult for its students to graduate with honours. Those who wish to leave the university in this honourable way, will need an average of 8.5 for their exams. Until now, eight was sufficient, provided no other mark was lower than seven and all exams were passed the first time they were taken. The faculty wishes to indicate that with these stricter rules students of Economics and Business Administration who have graduated with honours in Maastricht are really very good. Practically everywhere else in the Netherlands, an eight will remain sufficient.

Salaries

As from this month, university personnel will receive a three percent salary rise. From May next year, they will receive another one percent on top of that. In addition, all employees will receive a one-off allowance of three quarters of a percent at the end of this year. This is the outcome of negotiations between employees and employers that were successfully completed last month.

Burglaries

The arrest of a drug addict has solved a number of inner-city burglaries in university buildings. A 33-year old inhabitant of Maastricht has confessed to six burglaries to the police. The man stole a number of laptops from Observant on the Keizer Karelplein. He took 2600 guilders from the Kamerburo. The man used the money to buy drugs.

Money

For the first time in years, higher education is to receive extra money for the growing number of students. Minister Hermans has set aside about 170 million guilders for this. Hermans breaks with the policy of the last few years. Higher education has been receiving a set amount since the eighties, irrespective of student numbers. Because these numbers have risen, schools of higher education and universities had less and less to spend per student.

Remembering Maastricht (3)

At last a spot where you can feel at home

Searching

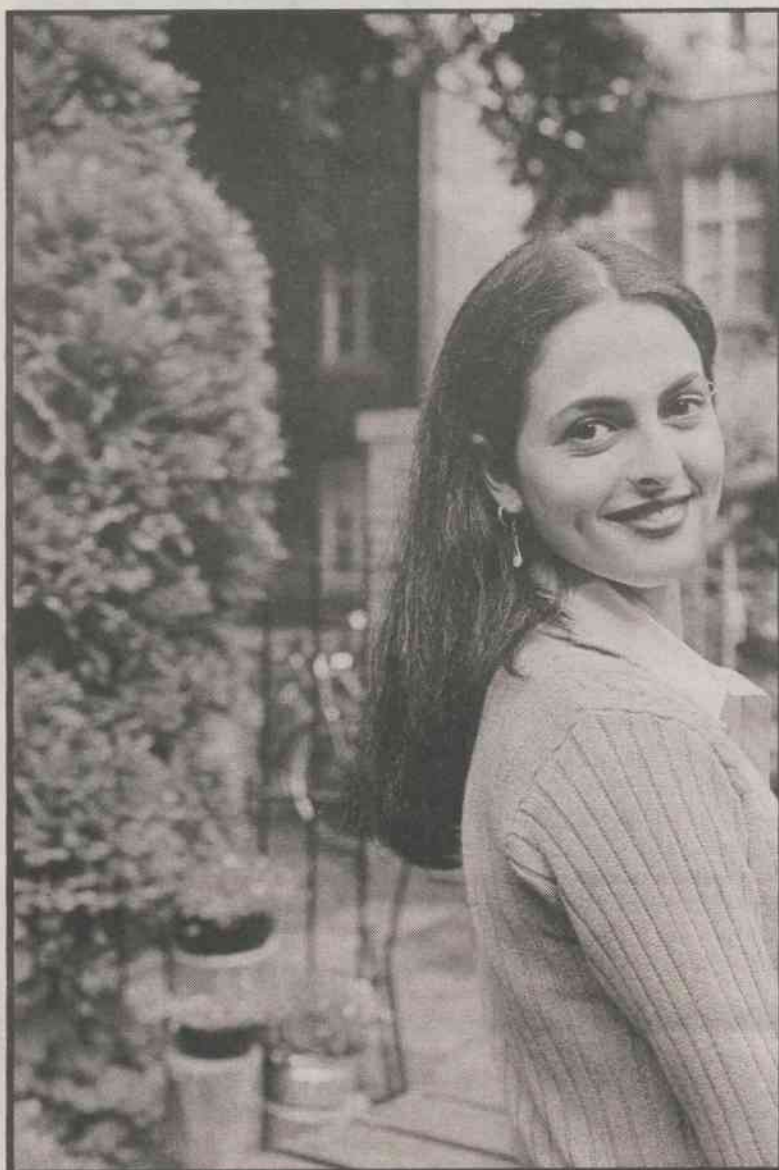
Of all the academics who received their diplomas in 1997, about 98 percent has found employment. At the same time, about thirty percent is on the look out for another job. Only one in every three say that they feel they are in the right place. This is one of the results of a survey carried out by the Foundation for Economic Research of the University of Amsterdam. The researchers interviewed ten thousand graduates and the survey showed that Dutch academics spend about 2.3 months looking for work after they graduate. Two years ago, the time spent searching for a job was 5.4 months.

Alcohol

During the Inkom in August, the Limburg Centre for Alcohol and Drugs will advise students on the dangers of excessive drinking. At all the parties in the MECC, there will be a CAD information stand, as will be the case at the information market. It is the first time that the Limburg CAD will be so noticeably present during an introduction of first-year students. Last year, only first-year students in Wageningen and Rotterdam were informed in this elaborate manner.

Dentists

More students must be allowed to take up the study of dentistry. If such does not happen, there will be a shortage of dentists in the near future in the Netherlands. This is because the Dutch are doing well with their teeth. Fewer people want false teeth, and so they must see their dentist more often for dental care. As dentists wish to work part-time more often and also want to take early retirement, there is a need for more dentists. The three dentistry studies together allow 225 first-year students to enrol.

One side of the house on the Capucijnenstraat is on a busy thoroughfare, the other side has a garden which is secluded. It is very peaceful and there are potted plants everywhere. Sitting at a wooden table, Spanish Elena León (21 years of age) chats non-stop about her stay in the Netherlands. Originally her plan was to stay for half a year only, but when the Economics student found a room in the centre of town, she extended her stay by six months.

"Annadal was good fun too, you know, but it did not look cosy. Bare tables and neon lights in the kitchen. I never had the feeling that I was coming home. After a hard day's work, you want to go back to a place where you feel completely at home. I have that feeling here."

A German housemate comes over to have a look at the only sunflower in the garden. "Look it has turned around," he shows us enthusiastically. It was through this boy that Elena came by her room. She became friendly with him at the beginning of the academic year. He appeared to be a jogging fanatic, just like she is. They went on long trips through Maastricht to the Sint Pietersberg, to finally come back to this garden. That was the beginning of her love for this place. "It is always such a relief to arrive here."

She now lives on the first floor with a view of the garden. "Then I can keep an eye on everything. I love to just hang out of the window and chat with everybody, or to sit outside studying." The place for her farewell party is obvious. It will be a barbecue in the garden.

Judith Maas

This is the third part of a short series about foreign students' favourite places, which they will remember when they have left Maastricht.

Spanisch student Elena León (photo Philip Driessen)

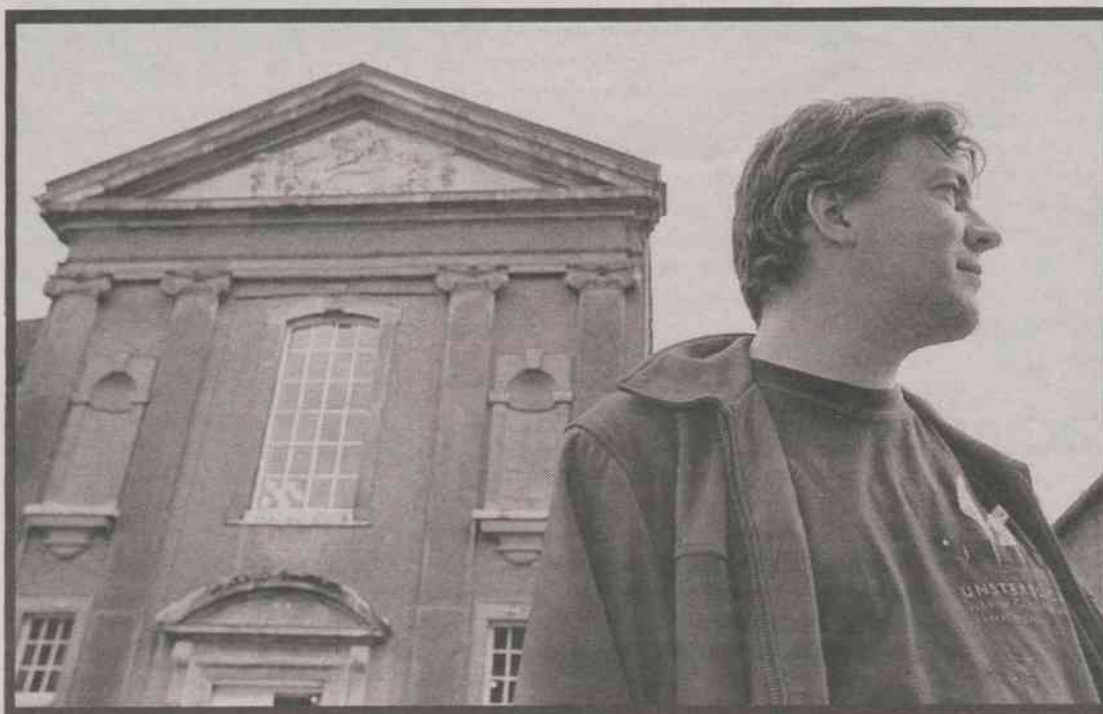
Teaching Dutch students (9, end)

Belgian lecturer prefers to keep students at a greater distance

It was a rare example of unabashed behaviour. The Belgian lecturer Georgi Verbeek was absolutely perplexed. The fact that Dutch students were not exactly shy was well known to the jovial scholar of arts and culture. Not that they bribed lecturers.

"A student knocked on my door and jumped in – it was definitely not walking. First he told me a story in a very strange language, which I later understood must have been Limburgs. Then he suddenly pressed a bottle of beer into my hands. I thought: what is this then? Whether he could still take part in the block, for which he had registered too late. Incredible. But anyway, I will always succumb for beer."

In Leuven, where Verbeek obtained his Doctor's degree in history and philosophy, something like that would be completely unthinkable. "There, a senior lecturer commands the respect of a manitou. A chief that you only address if you have a very good reason, and then at least with Sir, but preferably with Doctor or Professor. It is not that Verbeek feels that such a rigid hierarchy is necessary, but he believes that a

Belgian lecturer Georgi Verbeek (photo Philip Driessen)

greater distance between tutor and student would be preferable when assessing.

Verbeek also had to become accustomed to the eternal meetings and evaluations. The "diarrhoea" of grades, points and remarks. "Once I was abso-

lutely flabbergasted when I heard my evaluation of the students being re-evaluated by the same students in the study group. My goodness, I wonder, what happens to all this data. It's a mountain of paper, its bureaucratic rigmarole! In Leuven anything that has to

do with education, such as tutors and lectures, is only evaluated once in every five years. But then thoroughly."

On the other hand, this culture of consulting everyone – which oppresses Verbeek at times – has indisputable advantages. "There is a lot of contact be-

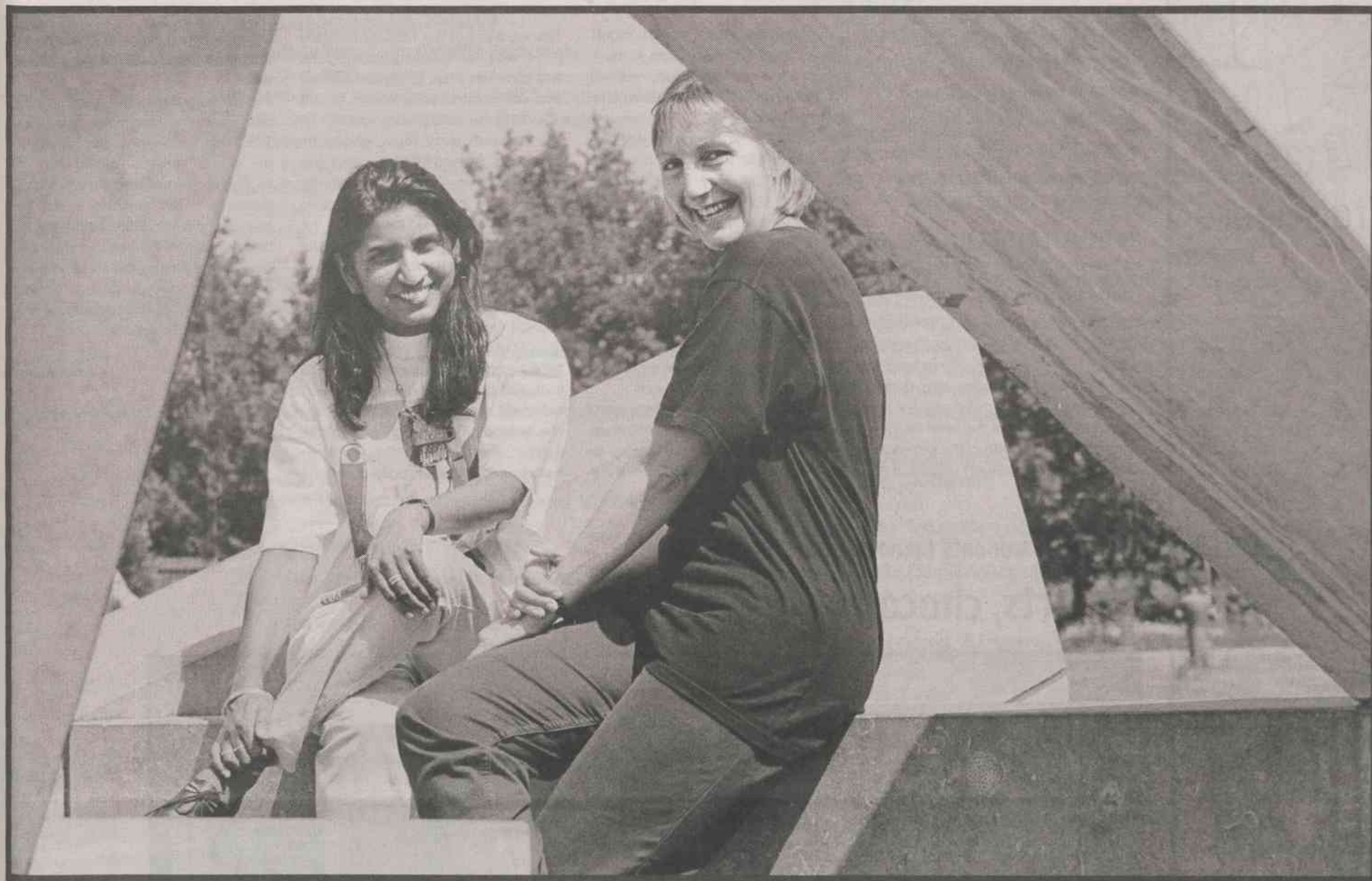
tween tutors of various disciplines, you keep each other informed. You adapt more quickly to new scientific trends, debates or visions. You are forced to constantly brush up your knowledge. In Leuven, a tutor can, in a manner of speaking, give the same lecture for 35 years on end."

It does bother Verbeek at times that 'the eternal meetings' always have to take place between nine and five. "Tutors here work in a very concentrated manner, because everything has to get done during the day. I am about the only one who takes the time to have lunch. On my first day of work, last year in November, I took a walk into town at about five o'clock. When I returned half an hour later, the door was locked. Everything is dead here after five, while I myself sometimes continue working until eight maybe even twelve o'clock." Maastricht – "the least Dutch of all cities" – is but four kilometres from the Belgium border, yet there is a world of difference. This surprises Verbeek from time to time. With a wink: "When matters become too difficult at the faculty, I go into the city and relieve my grief. The beauty of Maastricht can alleviate a lot."

Maurice Timmermans

Double promotion on sexually transmitted diseases in South Africa

Condoms are not for real men

South African researchers: "The Apartheid regime hardly provided any prevention of venereal diseases" (photo Philip Driessen)

Not to use condoms because the 'wasted' sperm affects the reputation of the clan. Not to seek help, but try to wash away the symptoms of a venereal disease. Health information in South Africa, where one in four inhabitants is HIV positive, has had little effect these last few years. Two South African researchers have produced recommendations.

South Africa is by no means an exception in the long list of African countries that have fallen victim to epidemics of so-called sexually transmitted diseases (STDs) during the last decade. Annually, eleven million cases of syphilis, gonorrhoea or herpes are recorded. And no less than one in four South Africans is HIV positive; in poorer provinces such as KwaZulu Natal, one third of the population is infected.

Since 1990 – when only one in every hundred was infected with the HIV virus – a real explosion has occurred. While the early stages of such an epidemic are particularly crucial and require all attention, the Apartheid regime hardly provided any counselling or prevention. Instead, an accusing finger was pointed at ANC soldiers and homosexuals. The few information campaigns that did get off the ground, seemed to be aimed especially at generating fear.

Posters were distributed depicting a coffin, surrounded by black South Africans. Underneath there were words to

the effect of 'watch out, or you could be next'. This kind of campaign has a paralysing effect. People start to deny it. They think: something awful like that will not happen to me."

This is what South African public health researcher Priscilla Reddy says. Together with psychologist Anna Meyer-Weitz, she investigated how a health education programme should be put together in South Africa. They interviewed three thousand patients among the poor black population – Xhosa and Zulu – at the borders of Cape Town. This is a part of the population among whom STD epidemics have spread more extensively than among the white population.

Four years ago the two researchers came to Maastricht after an invitation from 'AIDS professor' Gerjo Kok. On Friday they will get their doctorate degrees. *Sense and Sensibilities* is the name of their dissertation, a reference to a novel by the English writer Jane Austen.

Manliness

A health education programme should appeal to the beliefs and customs of those you wish to reach, is the conviction of the researchers. Reddy, who warns beforehand that she does not speak a word of Dutch: "You must know why people behave the way they do, and what convictions constitute the foundation of such behaviour."

It is important, for example, to know that more than half of the male population reckons that an STD is the result of specific acts by the woman during sexual intercourse. Things like 'holding

her breath' or 'pushing him out during climax'. Yet it is not the intention to brush off such local beliefs as nonsense. "You try to interweave scientific viewpoints with it, and make them aware that especially infection plays an important role. Explaining that it is not the fault of the men or the women."

Men often feel themselves as the victims and try to walk away from their responsibilities, pointing the accusing finger at the women, says Reddy. Women on the other hand do not blame their husbands, but blame other women, such as young girls in the street. Because sex with more than one partner is the case with most patients. More than one third even had had three or more in the last half year.

A major problem is the fact that very few wear condoms. A mere one in three patients said that they had used a condom when having intercourse in the last six months. Especially the men are the least happy with them. A whole range of complaints were heard. Remarkable is the fact that half of them felt that the 'wasted' sperm in some way or other had a negative influence on the reputation of the clan.

The questionnaires also showed that nearly half of the men felt that a condom was not natural because there was no contact of flesh. To have intercourse with a rubber is classified in the same category as masturbation. Or 'things that a real man does not do', because a real man has real sex. Something, by the way, which one third would not be quick to refuse, because this 'would affect their manliness'. Besides the loss of intimacy and sexual pleasure, one in every two patients felt

that using a condom suggested that you did not trust your partner. This touches another essential point, the Ph.D. students write: the inadequate communication between partners. Reddy: "Like everywhere else in the world, they do not speak easily about sex. They feel embarrassed and ill at ease. There is a lot of fear surrounding these issues. This usually results in denial of the dangers."

The subject of the use of condoms is often avoided to prevent an argument. About fifteen percent of the women said that they get beaten if they continue to insist on the use of condoms. This was the same for one in ten men. It is not surprising that the researchers consider the teaching of communication skills as an essential part of the health education programme.

Degrading

"Another problem is that patients wait too long before seeking help," Reddy continues. "Some think that the symptoms will disappear if they wash thoroughly, others go and visit a shaman; and then there are those who hope that it will go away by itself." In particular teenagers often wait longer than ten days, in many cases it is the first time that they have had to deal with it. "Even if teenagers know more about STDs than their parents, it is perturbing that most new cases of HIV infections strike the age group of 15 to 24 years. An effective information campaign should contain various strategies, each aimed specifically at a particular target group, Reddy emphasises. It should be customised, relating to the beliefs and

knowledge available on STDs. "In addition, there is always a large group of people on the verge of changing their behaviour; they just need a little push, for example to buy condoms for the first time. Even this group will need a special strategy to convince them."

Aside from the patients, medical personnel in clinics are urgently in need of advice. Some employees refuse to promote condoms because they themselves would not have anything to do with them. Others frequently make belittling remarks on the patient's level of education. To the effect of: they should listen more carefully to us, they just do not understand that their lives are at stake. People assume all too easily that the dissemination of medical information will automatically lead to different behaviour.

A male doctor reckons that his patients are indifferent as to whether they are infected or not. That is why he feels that offering information is not worth the trouble. "Well, they have got nothing to do for 24 hours a day because they are unemployed, so they have sex. We can't make them go and tell their partner, they don't care about it anyway. If they can't get sex from that woman, they get it around the corner." Another told us that patients are made to look absolutely ridiculous. "There was a young lady, I think she was 18 years old, she had syphilis, tuberculosis and she was HIV positive. She only came here once, and you know people were just laughing at her. Professional people laughing. She never came back."

Maurice Timmermans

Weird science

What is a university? Let's do a little quiz:

☐ Basically, any university these days is a learning factory. The sole purpose of a university is to pump out as many graduates as it can. This is particularly true for Dutch universities. As they are financed on the basis of output production it is important to deliver as many units onto the market as you can.

☐ A university, of course, is a research plant. Its staff is to produce as many articles in peer-reviewed journals as possible. The trick in gushing out Niagara Falls of articles into academic periodicals is to regurgitate the same thing in twenty different versions to twenty different journals. Ultimately, the dictate of impact factors does not say anything about purpose, vision or originality. Publish or perish, the dictum goes. I'd go further: pump or drown.

☐ A university is an institution with a social responsibility to train both thinkers and doers as well as carry out both inquiries addressing urgent societal needs and asking questions beyond the acceptable 'business-as-usual'.

And? What do you say? Have you ticked the first option? Or the second? You're a cynic!

Did you choose the third possibility? Ah, come off it! You're a dreamer! Look around you! Is our beloved Alma Mater behaving in such a manner? I say: no way!

OK, those good old days when the founding fathers (no mothers, sorry) of the Rijksuniversiteit Limburg had dreams about integrating the university into Maastricht social life, had a vision of students being problem-solvers rather than walking encyclopaedias, and sought original research issues at the horizon of the academic landscape are long past.

If I have an original research idea (and I must admit, I have continuously weird plans) the leadership of the research school to which I belong first and foremost will try to squeeze my idea in the existing superstructure of research divisions and units. If they don't succeed (and you know, original thought is not easily commensurable with established frameworks - do I hear Kuhn?) it is up to me to rephrase, market and sell my idea so that it might finally fit the bill. To be honest, I am more than fed up with re-packaging original thought to fit the shrunken mind-sets of our research authorities.

Where is this university that wants to give weirdos a chance? Where has 'Maastricht' gone?

Eve

Rowwen Hèze true to their origin

Band from America plays American music

When the Rolling Stones perform in nearby Landgraaf on 19 June, there will be a typically Limburg band as supporting act. Rowwen Hèze has been making polka-ish party music for years now, with lyrics in Limburg dialect. The musicians from the village of America have given an overview of their work on a recently released double CD 't beste van 2 werelden.

About one hundred years ago, there lived a hermit by the name of Hèze in the neighbourhood of the small village of America, in the north of the province of Limburg. The villagers added the

prefix Rowwen, which means 'rough'. They avoided this sinister man as much as possible, except when someone was sick. Word had it that he could cure by laying on hands.

The members of Rowwen Hèze are very attached to their origin. It was for this reason that they chose a name originating from the local folklore of America. The members of the band also regard themselves as a little rough, but only on the outside, as we were told by the manager Rob de Jong. The guys from Limburg are famous as a real party band. It is difficult to sit still for a pogo waltz. The music is part of the TexMex school: folkish with melodious accordions and roguish trumpets.

So Rowwen Hèze's musical roots are in the greater America. In 1998, the group took themselves to Texas in order to discover the TexMex culture from Flaco

Jimenez, a star in this field. He regularly plays with his Limburg counterparts and considers them family. But Jimenez also collaborated on a Rolling Stones CD.

The polka-ish party music played by the North Limburg band not only has influences from across the Atlantic. German and Polish miners who came to the Netherlands in or around the turn of the century, introduced the accordion to their Limburg colleagues, who in turn used it enthusiastically to make carnival music. Rowwen Hèze too, sounds carnivalesque. Especially the first CD of 't beste van 2 werelden contains pumping melodies which are an invitation to do the polonaise, and occasionally to do the hefty pogo dance. The second CD is a recording of the theatre show with which Rowwen Hèze toured the country. The songs are

slightly calmer, but the characteristic accordion sounds are still the main feature.

The Limburg pub scene forms a grateful subject for songwriter and singer Jack Poels. He often receives praise for the poetic content of his lyrics. Although the rest of the Netherlands understands hardly anything of the language of the band, Rowwen Hèze has been successful for years in their own country. In February, the six band members received the prestigious 'Gouden Harp', because of the special role they play in Dutch light music.

Lotte Asveld

't beste van 2 werelden: f 39.90 in all record shops

Departing students take few souvenirs home

T-shirts, chocolate and tattoos

American student in Delft Blue shop (photo Philip Driessen)

A Delft Blue dish for mother, a bottle of jenever for father and some Belgian chocolates for private use. The souvenirs that the foreign students take home from Maastricht, are not very original. Only the odd one wishes to have a lasting memory of Maastricht and opts for a piercing or a tattoo.

At Annadal, almost everyone is packing suitcases. Some corridors are already completely desolate, in another corridor there is a last party taking place. Two Swedish girls are dolling themselves up in front of a mirror. It is their last evening here. They will only take some photographs with them as reminders. "The Netherlands is not so

very different from Sweden. We even have our own windmills. Moreover, Swedish people do not keep porcelain figures in cupboards, so we have no use for miniature windmills. Photographs are personal at least." The Swedes one floor below are also very modest. Only a box of Belgian chocolates is finding its way into the suitcase, and maybe a bottle of jenever. Not that the girls like it, it is for their parents. "And a Volumia CD!", someone shouts. "That will cost about one hundred guilders altogether," one of them thinks. "I will buy it with the last of my money at the airport."

For real souvenir fanatics, you need to go to the Americans, the Swedes report. That appears to be true: "I've got my mother some crystal, my father some wine, my brother a magazine from Amsterdam, and my girlfriend some jewellery," the American student

obediently sums up. It cost him more than four hundred guilders.

A couple of rooms further on, the French are considering much more spectacular souvenirs. They will at any rate buy a new water pipe and one of them has had a piercing here. He is having a second one done this week. Two friends are planning to do the same. For a while, they did think of getting a wooden shoe, but decided in favour of a Polynesian work of art.

Meanwhile, the souvenir shop on the old Servaas bridge has not noticed very many students buying souvenirs. "Many foreigners come here of course, but not a lot of students," says the sales assistant. The T-shirts from Universiteit Maastricht sell very well. We are sold out.

In the 'Academische Boekhandel' there is also a rush on the T-shirts. "We sell three times as many in these weeks,

about fifteen per day. Today someone even bought seven.

You should not be in Maastricht for proper souvenirs, but in Amsterdam or in Valkenburg, says a Korean girl. She has been travelling for two years now and until recently she had only taken a few postcards and photographs with her. This time she has spared no expense and has bought items for her whole family. Her suitcases are spread throughout the room and she roots her presents out of a big plastic bag. The usual things: T-shirts, a cap and some Delft Blue.

A slightly older Swiss, who is in Annadal for a few weeks because of a course he is taking, says souvenirs are nonsense. "I am here to study, I am not on holiday." He will at most buy a present to take home to his children.

Judith Maas

Verkiezingen 1999

Uitslag

Faculteitsraad FdAW

Geleding Wetenschappelijk Personeel

Gekozen zijn:

1. Nico Roos (Informatica), 2. Ralf Peeters (Wiskunde FdAW)

Geleding Ondersteunend en Beheerspersoneel

Gekozen is:

Joke Hellemons (Informatica)

Geleding Studenten

Gekozen zijn:

1. S. Zeemering (NSEM), 2. G.P.J.M. Hopmans (NSEM)

Faculteitsraad FdCW

Geleding Wetenschappelijk Personeel

Gekozen zijn:

1. Bernike Pasveer (Maatschappijwetenschap en Techniek),
2. F.G. Huisman (Geschiedenis), 3. Jack Post (na loting),
4. Joke Spruyt (Wijsbegeerte).

Geleding Ondersteunend en Beheerspersoneel

Geen kandidaten, zetel blijft vacant

Geleding Studenten

Gekozen zijn:

1. Sanne Roumen, 2. Sander Limonard, 3. Maaïke van Stolk

Faculteitsraad FdEWB

Geleding Wetenschappelijk Personeel

Gekozen zijn:

1. Martin Wetzels (MW-wp lijst), 2. Dr. L.H.H. Bollen (Berfin),
3. Thomas Ziesemer (COOP), 4. Dirk Tempelaar (Elske), 5.
Sveinn Gudmundsson (MW-wp lijst)

Geleding Ondersteunend en Beheerspersoneel

Gekozen is:

Mieke van Zutphen (CFO-lijst)

Geleding Studenten

Gekozen zijn:

1. Martin Smit (NSEM), 2. Janneke Abels (DOPE), 3. Age-
Pieter Kamermans (NSEM), 4. Bas Otte (DOPE), 5. Noël
Alting (NSEM)

Faculteitsraad FdG

Geleding Wetenschappelijk Personeel

Gekozen zijn:

1. H.F.P. Hillen (Eén Lijn), 2. H.F.J.M. Crebolder (Eén Lijn),
Paul Knipschild (Lijst Knipschild), 4. C.A.P. Schroër (Eén Lijn),
5. Marc de Baets (Eén Lijn), 5. Jan Talmon (Eén Lijn)

Geleding Ondersteunend en Beheerspersoneel

Gekozen zijn:

1. Trudie Seegers (Consequent), 2. Judith van den Brink
(Consequent), 3. Jean Willigers (Consequent)

Geleding Studenten

Gekozen zijn:

1. Jeroen Smeets (NSEM), 2. Iris Oosterhof (NSEM), 3. Pieter
Kubben (MFV Reflex), 4. Lidewij Wind (NSEM), 5. Eric Duin-
kerke (DOPE)

Faculteitsraad FdGW

Geleding Wetenschappelijk Personeel

Gekozen zijn:

1. Rebecca Holman (Promovendi in de Raad), 2. Loes Kater,
3. Harm Hospers, 4. Theo de Kok, 5. Rob de Bie

Geleding Ondersteunend en Beheerspersoneel

Gekozen zijn:

1. Emily Brounts-Hendrickx, 2. Truus Dickhaut

Geleding studenten

Gekozen zijn:

1. Maartje Houtsma (NSEM), 2. Pieter Jelle (PJ) Beers
(NSEM), 3. Rixt van der Veen (DOPE), 4. Dennis van Ha-
mont (NSEM), 5. Annemerle Beerthuizen

Faculteitsraad FdP

Geleding Wetenschappelijk Personeel

Gekozen zijn:

1. Sjaan Nederkoorn (WP), 2. Lisa Jonkman (WP), 3. Arjan
Blokland (WP), 4. Reinout Wiers (WP)

Geleding Ondersteunend en Beheerspersoneel

Gekozen is:

Jacques Beursgens (Utkennet/obp)

Geleding Studenten

Gekozen zijn:

1. Gino Camp (OOME), 2. Myga Tietjen (OOME), 3. Judith
Peters (OOME), 4. Maarten Schrijvers (OOME)

Faculteitsraad FdR

Geleding Wetenschappelijk Personeel

Gekozen zijn:

1. Eveline van der Linden, 2. Jos Hamers (Recht "21"), 3.
Sef Janssen (Lijst Janssen), 4. H. Koning, 5. Stephan
Rammeloo (Recht "21"), 6. Paul van der Lee (Aio in de
Raad) (na loting)

Geleding Ondersteunend en Beheerspersoneel

Gekozen is:

Chantal Kuypers (obp)

Geleding Studenten

Gekozen zijn:

1. Michiel Hoozemans (Ouranos), 2. M.G.J. Wassink (DOPE),
3. Ilse van der Haar (NSEM), 4. Valérie van den Berg (Trias
Politica) 5. Caroline Bertels (Ouranos)

Dienstraat Algemene Diensten

Gekozen zijn:

1. Hilde Kusters (ABVAKABO/CFO) 2. Wilma Klinkhamer
(ABVAKABO/CFO), 3. Derk van Gestel (Onafhankelijken),
4. Guus van Rooy (ABVAKABO/CFO), 5. Anton van Deu-
tekomp (ABVAKABO/CFO), 6. Hans Wenting (ABVAKABO/
CFO)

Universiteitsraad

Geleding Wetenschappelijk Personeel

Gekozen zijn:

1. Joan Muysken (wp LvF), 2. Mirjan van der Meijden (Pro-
movendi in de Raad), 3. Prof. Dr. Karel Leunissen (wp
LvF), 4. Frans van Wijmen (wp LvF), 5. Gerard Swaen
(wp LvF), 6. Frank Gruintjes (Promovendi in de Raad),
7. Louis Berkvens (wp LvF).

Geleding Ondersteunend en Beheerspersoneel

Gekozen zijn:

1. Manon Gorissen (Onafhankelijk Beleidsvormend Partici-
perend), 2. Joof Schöpping (Onafhankelijk Beleidsvor-
mend Participerend), 3. Paul Lemmens (Onafhankelijk Be-
leidsvormend Participerend), 4. Mariëlle Heckmann (Onaf-
hankelijk Beleidsvormend Participerend)

Geleding Studenten

Gekozen zijn:

1. Katja Lubina (NSEM), 2. Carien Bardoel (DOPE), 3. Den-
nis van Hamont (NSEM), 4. Judith Maas (NSEM), 5. Tom
Mohrmann (DOPE), 6. Christel Grimbergen (NSEM), 7.
Rixt van der Veen (DOPE)

De processen-verbaal van de uitslagbepaling liggen van 14 tot en met 18 juni 1999 ter inzage bij het Centraal Stembureau, kamer 2.138, Minderbroedersberg 4-6.

Bezwaar tegen de uitslag is mogelijk van 14 tot en met 18 juni 1999. Het bezwaar dient gericht te worden aan het College van Bestuur, t.a.v. Bezwarencommissie Verkiezingen 1999, Postbus 616, 6200 MD Maastricht.

Vragen

Voor vragen over de uitslag van de verkiezingen kan contact opgenomen worden met het secretariaat van het Centraal Stembureau, Annemiek Derks of Nieke Last, resp. kamer 2.151 en 2.138 Minderbroedersberg 4-6, tel. 3883558 en 3883166.

Namens het Centraal Stembureau,
mr J.M.E. Derks, secretaris.

Universiteit Maastricht

De toekomst zal het leren

MEDEDELINGEN

Kopij voor het Bulletin inleveren bij onderstaande contactpersonen voor het gemelde tijdstip, in de week voorafgaand aan de publicatie. Met vragen of opmerkingen kunt u daar ook terecht.

FdCW (vakgr./comm./studiever.): M. van den Boom, Bur. Onderwijs, Kapoenstraat 2, tel. 3883484, e-mail: M.vandenboom@FacBurFdcW.Unimaas.nl, voor maandag 9.00 uur.

FdEWB (vakgr./comm./studiever.): B. Smets, Fac. Bur. Tongersestraat 53, tel. 3883705, uiterlijk vrijdag, e-mail: B.Smets@FacBurFdcW.Unimaas.nl

FdG (vakgr./comm./studiever.): Jo Stallinga, Fac. Bur. niveau 5, kamernr. 5002, DOT10, tel. 38814548, voor woensdag 12.00 uur.

FdGW (vakgr./comm./studiever.): L. Hagens-Hoogsteder, Fac. Bur. niveau 1, UN550, tel. 3881851, voor woensdag 12.00 uur.

FdR (vakgr./comm./studiever.): Liesbeth Fiddlers, Bur. Onderwijs, Zwingelpuut 4, tel. 3883003, voor vrijdag 12.00 uur.

Kennistechnologie (vakgr./comm./studiever.): E. Charles/M. Geelen, Fac. Bur. Tongersestraat 6, tel. 3882669, voor woensdag 12.00 uur.

Psychologie (vakgr./comm./studiever.): Yvonne Mordang/Willie Schipper, Bur. Psych., DRT 10, tel. 3881886, voor vrijdag 12.00 uur.

Studenten (sport)ver./studentenpastoraten: Carly Hollewiin, Stud. zaken, Lenculenstraat 26, tel. 3882682, voor donderdag 12.00 uur.

Instituten behorend bij een faculteit: bij bovengenoemde facultaire contactpersoon.

Agenda: PR en Voorlichting, P. Nelissen, Minderbroedersberg 4-6, tel. 3882044

Berichten die niet onder een van bovenstaande categorieën vallen: Observant tel: 3883174

ALGEMEEN

De promoties en inauguraties van de komende weken staan aangekondigd op de website van de UM. Ze zijn te vinden onder nieuwe, agenda's, academische agenda.

AVUM

AVUM e-mail: AVRL-secr@rl.unimaas.nl. Voorzitter: Roland Beuk, Algemene Chirurgie, Deb 25, tel. 3887354, e-mail: r.beuk@fys.unimaas.nl.

Iedereen die belangstelling heeft om binnen de AVUM een actieve bijdrage te leveren kan contact op nemen met de voorzitter of de contactpersoon van zijn/haar faculteit.

Contactpersonen: FdAW - Inge Lemmens, Informatica, Jac 6, tel. 3883482;

FdCW - Eric Lemmens, Geschiedenis, Kap 2, tel. 3882533; FdEWB - Annelies Hogenbirk, Managementwetenschappen TS 53, tel. 3883769; FdG - Patrick van Limpt, Huisarts-geneeskunde, deB1, tel. 3882802; FdGW - Rebecca Holman, Methodologie en Statistiek, deB 1, tel. 3882277; FdR vacature.

UNIVERSITEITSRAAD

Agenda Universiteitsraad op 24 juni 1999. Op donderdag 24 juni 1999 zal de Universiteitsraad in zijn bijeenkomst de volgende onderwerpen behandelen:

- MUB-scan: aanpassing reglementen
- Middelenverdeling 2000
- Studentenstatuut

- Onderwijswetenschappen

- Toekomstplan Bureau Mobiliteit

- UM HOLDING B.V. (Vertrouwelijk):

*oprichting van MaTeUm BV

*deelname in en oprichting van SPRIN-T-UM BV

*oprichting van SYNAPSE BV

De vergadering van de Universiteitsraad vindt plaats in de UR-zaal, Oud Gouvernement. De vergadering begint om 19.30 uur en is openbaar!

Omstreeks 20.00 uur bestaat er gelegenheid gebruik te maken van de sprekertribune.

STUDENTEN

Voor kopij: Carly Hollewiin, Stud. zaken, Lenculenstraat 26, tel. 3883349, voor donderdag 12.00 uur.

DIENST STUDENTENZAKEN

VERHUIZING Dienst Studentenzaken

Begin juli 1999 zullen ook de volgende afdelingen van de dienst SZ verhuizen naar de Zwingelpuut 4: Diensthoofd, secretariaat, financieel beheer, alumni en juridische zaken, afstudeerfonds en stimuleringsfonds, automatisering, ISL/LAC, HOVO, UM-sport en de MUSST.

AGENDA

17-06	Promotie mw. drs. M.E.J.B. Goossens, 14.00 uur, Aula MBB 4-6
18-06	Promotie mw. S.P. Reddy, 13.00 uur, Aula MBB 4-6
18-06	Promotie mw. A. Meyer-Weitz, 13.00 uur, Aula MBB 4-6
18-06	Promotie mw. drs. N.A.M. Cobben, 16.00 uur, Aula MBB 4-6
23-06	Promotie mw. drs. S.J.M. Bouwmeester, 14.00 uur, Aula MBB 4-6
23-06	Promotie drs. M.A.H.B.M. van der Hoeven, 16.00 uur, Aula MBB 4-6
25-06	Promotie mw. drs. B.J. Geerling, 12.00 uur, Aula MBB 4-6
25-06	Promotie mw. drs. A.G. Schuurman, 14.00 uur, Aula MBB 4-6
25-06	Promotie drs. R.J. van Oostenbrugge, 16.00 uur, Aula MBB 4-6
30-06	Promotie mw. drs. Y.H.W.M. Winants, 16.00 uur, Aula MBB 4-6
07-07	Promotie drs. Ing. F.G. Schaap, 12.00 uur, Aula MBB 4-6
01-07	Promotie mw. drs. G.J. Odekerken-Schröder, 14.00 uur, Aula MBB 4-6
02-07	Promotie drs. P.G.A. Volders, 10.00 uur, Aula MBB 4-6

02-07	Promotie drs. A.V. Sluijmer, 12.00 uur, Aula MBB 4-6
02-07	Promotie mw. drs. A.M. Meershoek, 14.00 uur, Aula MBB 4-6
02-07	Promotie drs. P.M.J.H. Smeets, 16.00 uur, Aula MBB 4-6
17-20/08	Inkom
06-09	Opening academisch jaar
10-09	Inauguratie prof.dr. H.A.J. Struijker Boudier, 16.30 uur, Aula MBB 4-6
15-09	Onderwijs-Ontbijt-Groep, 9.00-11.00 uur, Aula MBB 4-6; Info: mw. I. van den Boomen tel. 043-3883286
17-09	Viering UM-jubilairissen, 16.30 uur; Info: G. Majoor, tel. 3881524/3095
17-09	The European Alzheimer's Research Symposium, info prof. Steinbusch, tel. 3881041
24-09	Inauguratie prof.dr. A.M.J.A. Berkvens, 16.30 uur, Aula MBB 4-6
01-10	Inauguratie prof.dr. F.W.H.M. Bar, 16.30 uur, Aula MBB 4-6

HOVO

Universitaire cursussen voor vijftigplussers, zonder toelatingseisen en zonder examenplicht; informatie/aanmelding bij coördinator HOVO-UM, tel: 3883550 of het secretariaat, tel. 3882682.

UM-SPORT

Beperkt zomerprogramma, vanaf 21 juni t/m 16 juli 1999 is er een beperkt zomerprogramma. Overzicht in sporthal Randwijck en bij de balie SZ, Zwingelpuut 4.

ALMA zomersportkamp van 18 juli t/m 25 juli organiseert Alma een zomersportkamp. Voor meer info: zie folder of bel Han van Zeijl, tel. 043-3883135.

Sportblessure

Ben je ooit behandeld door de huisarts voor een sportblessure? Wil je deelnemen aan een gezamenlijk interview, met nog 10 andere personen? Tijdsduur: ongeveer 90 minuten. Verdien: f75,-. Info: H. Wijnen, BW, tel. 3881505 of secr. BW, tel. 3881398. Reageer snel.

Open weekend LAGAKARI

Het weekend van 26 & 27 juni gaat Lagakari een weekendje zeilen in Friesland. Iedereen kan zich inschrijven, zowel (absolute) beginner als gevorderde zeiler. We zeilen en slapen in Valken. Meer info bel Nina: 043-3263636, of e-mail naar: lagakari@hotmail.com, of internet: www.unimaas.nl/~lagakari

Surfen in Maastricht

De Maastrichtse Studenten Zeil Vereniging LAGAKARI heeft onlangs een surf-tak opgericht. Aangezien dit nog in de kinderschoenen staat, willen wij vragen of er nog mensen zijn die ergens surf-materiaal hebben liggen dat niet meer gebruikt wordt. Wij zouden er erg mee geholpen zijn. Mensen die interesse hebben in surfen, of mensen die materiaal over hebben kunnen contact op nemen met Nina: 043-3263636, of e-mail naar: lagakari@hotmail.com, of internet: www.unimaas.nl/~lagakari

MUSST (Maastrichtse Universitaire Studentensport Stichting)

Bouillonstr.3, k0.227. Openingstijden tot 21 juni: ma t/m do 12.00-14.00u. Vanaf deze datum zijn we nog regelmatig aanwezig. Zijn we er echter niet: bel dan 3883080. We bellen je zo spoedig mogelijk terug. De MUSST is er voor alle studentensporters die vragen hebben over toernooien, sportverenigingen, subsidies, etc.

MUSST zoekt bestuursleden

De MUSST is op zoek naar nieuwe bestuursleden voor het volgend jaar. Dus, ben je sportief en wil je bestuurservaring opdoen, neem contact op met de MUSST, telefoon 3883080. Gewoon doen!

STUDENTENVERENIGINGEN, -ORGANISATIES

AEGEE

is een Europese studentenvereniging met antennes in 200 verschillende steden in heel Europa. AEGEE-Maastricht organiseert allerlei lokale activiteiten zoals een Italiaanse avond of een erasmusfeest, maar

ook Europese activiteiten zoals een summer university of een congres. Ook kun je met AEGEE-Maastricht activiteiten van andere antenna bezoeken. Als je geïnteresseerd bent kom dan eens langs op onze wekelijkse borrel om 22.00 uur in D'n Avanceur, Helmstraat 10 of kom naar onze office op Oude Tweebergenpoort 3, 3e verdieping elke dag tussen 11.30-13.30, tel. 043-3883465. Emailadres: aegge@studver.unimaas.nl

Europese activiteiten:

Athina, 11-15 July: Conference: "Unemployment and Long Life Learning" Berlin, 19-21 June: "Fete de la musique"-celebration. Strasbourg, 28 June-2 July: Multimedia week, Web designing, visit of european institutions, tourism and fun in Strasbourg.

Ichthus

Ichthus is een bloeiende christelijke studentenvereniging die dit jaar haar vijfjarig bestaan als vereniging viert. Bij Ichthus zitten studenten uit allerlei kerken en gemeenten en geïnteresseerden. De vereniging organiseert o.a. mensa's, lezingen, bijbelstudies en spannende activiteiten.

- June 18th: Cultural Night in 'Van Sloun' at 7.30 p.m.

- 22 juni: mensa en slotavond. Wil je meer info over Ichthus of je opgeven voor een heerlijke maaltijd op de mensa, bel Mirjam: 3613063. Voor meer info kun je ook de internetpagina bekijken: www.unimaas.nl/~ichthus.

JFV Ouranos

Zwingelpuut 4, 6211 KH Maastricht, tel. 043-3883071. Bezoekadres Grote Gracht 92, k0.005(= typekamer). Het spreekuur is van ma t/m do van 12.30-13.30 op de typekamer.

Vanaf week 26 geen spreekuur meer ivm. toetsen. Op 1 juli blokkeert de Bonbonniere aanvang 22.00u leden gratis en niet-leden f5,-.

Ouranos is nog op zoek naar studentmentoren voor de aankomende eerstejaars. Info en inschrijven op de typekamer, je krijgt namens Ouranos ook nog een vergoeding.

Inschrijven voor volgend jaar kan op de facultaire introductie op 30 en 31 augustus, kom gezellig langs op de stand. Homepage www.unimaas.nl/~ouranos. Heb je problemen met de universiteit de Commissie facultaire politiek kan uitkomst bieden.

CWSv.ORAKEL

* De Orakelkamer is van 12.30-13.30 uur geopend op maandag, dinsdag, donderdag en vrijdag.

* Orakel op INTERNET. Bezoek onze homepage. Je kunt ons vinden op http://www.unimaas.nl/~orakel.

EFM

De Economisch Faculteitsvereniging Maastricht bestaat uit een aantal studieverenigingen die als doel hebben het behartigen van de belangen van de studenten Economie, Econometrie, Fiscale Economie en Internationale Bedrijfskunde. Hieronder vind je een overzicht van de verenigingen die bij de EFM aangesloten zijn en de activiteiten die door hen georganiseerd worden.

Comax

23 Juni: Barbecue

Future

22 Juni: Sportdag en BBQ

EFM Imperator

22 Juni: Bestuurswissel

ESN

Erasmus Student Network Maastricht verzorgt de opvang en integratie van buitenlandse uitwisselingsstudenten aan de UM

08-10	Inauguratie prof.dr. A. Knotter, 16.30 uur, Aula MBB 4-6
10-10	Wetenschapsdag
15-10	Inauguratie prof.dr. J.G.A.M. Lemmink, 16.30 uur, Aula MBB 4-6
19-10	Lezingencyclus: Ideaalbeelden langs de meetlat: "De ideale manager" info tel 3883370, 20.00 uur, Tongersestraat 53
29-10	Inauguratie prof.dr. R.G.A. Vergoossen, 16.30 uur, Aula MBB 4-6
05-11	Inauguratie prof.dr. A.J. van Zanten, 16.30 uur, Aula MBB 4-6
15-11	Informatie-uitwisselingsbijeenkomst Kwaliteit & Studeerbaarheid, 14.00-16.00 uur; Info: w. I. van den Boomen tel. 043-3883286
18-11	Lezingencyclus: Ideaalbeelden langs de meetlat: "De ideale wetenschapper" info tel 3883370, 20.00 uur Tongersestraat 53
17-12	Lezingencyclus: Ideaalbeelden langs de meetlat: "De ideale arts" info tel. 3883370, 20.00 uur, Tongersestraat 53

MEDEDELINGEN

en het Center for European Studies. Ga jij in 1999-2000 naar het buitenland en zoek je een kamer of wil je je kamer in onderhuur doen? Ga dan naar www.esn-maastricht.nl en kies voor "forum - rooms". Wij zijn iedere dinsdag vanaf 22.00 uur in cafe de Twee Heeren.

ELSA Maastricht

The European Law Student's Association is een onafhankelijke, a-politieke vereniging voor alle rechtenstudenten. Wij organiseren excursies, lezingen, feesten, uitwisselingen en stageplaatsen.

ELSA-leden opgelet! Het eerste ELSA-smoelenboek is bijna klaar, en dit komt binnenkort jullie kant op!

Verder zijn wij voor het komende studiejaar op zoek naar nieuwe, enthousiaste bestuursleden. Ben je geïnteresseerd? Kom dan langs op een van onze spreekuren of bel:

Dagelijks spreekuur 13.30-14.30 op de Grote Gracht 92. Tel. 043-3883057.

ALGEMEEN

Ombudsman voor studenten

De Ombudsman voor studenten behandelt klachten van studenten over gedragingen van instanties of medewerkers in of met betrekking tot het onderwijs. Regel is o.a. dat geen andere beroepsmogelijkheid openstaat.

De mogelijkheid bestaat om voorafgaand aan het eventueel indienen van een klacht met de Ombudsman in een gesprek vrijblijvend van gedachten te wisselen over de kwestie. Hiervoor moet wel een afspraak worden gemaakt.

Voor nadere informatie:

Telefonisch bij Jozef Reijnders (ombudsman voor studenten), 043-3883166/3170.

Reglement voor de Ombudspersoon, opvraagbaar bij Nieke Last (secretaresse), 043-3883166.

Studentengids 1998/99 van de Dienst Studentenzaken (pag. 103 en 154).

Voor afspraken: Nieke Last, 043-3883166.

CULTUUR - WETENSCHAPPEN

Voor kopij: M. van den Boorn, Bur. Onderwijs, Kapoenstraat 2, tel. 3883484, e-mail: M.vandenboorn@facburfdew.unimaas.nl, voor maandag 9.00 uur.

Raadpleeg regelmatig de publicatie-borden in de hal bij de onderwijsbalie. Zo mis je geen informatie over roosterwijzigingen, inschrijfprocedures, deadlines, etc.

Afschaffing 2e herkansing

Met ingang van het komend academisch jaar (1999-2000) kunnen bloktoetsen, praktische vaardigheidsoefeningen en schrift-opdrachten nog maar éénmaal worden herkanst!!!!!!

RSI

Studenten die wegens RSI-klachten in aanmerking komen te komen voor een aangepaste toetsvorm (150% toetstijd of een mondeling), kunnen hiertoe een schriftelijk verzoek indienen bij de secretaris van de EC. Hierbij dient rekening te worden gehouden met een beschikkingstijd van maximaal 3 weken. Bij het verzoek dient in elk geval een doktersverklaring te worden gevoegd, en bij voorkeur ook een bewijs dat er een therapie gevolgd wordt die naar verwachting tot vermindering van de klachten zal leiden.

Schriftonderwijs jaar 1 en 2

De deadline voor het inleveren van de 2e herkansing is 25 juni a.s.

Openingstijden Onderwijsbalie

De onderwijsbalie is wekelijks geopend op de volgende tijden:

maandag: van 15.15 - 15.45 uur;

dinsdag: van 10.00 - 10.30 uur;

donderdag: van 15.15 - 15.45 uur.

Openingstijden computerlandschap

De nieuwe openingstijden van het computerlandschap van CWS zijn:

ma-do: 9.00 tot 22.00 uur

vrij: 9.00 tot 21.00 uur

zat: 9.00 tot 17.00 uur

Zon: 12.00 tot 17.00 uur

In het weekend en door de week 's avonds is er geen hulp aanwezig. Printen en floppy's kopen is echter wel mogelijk.

Studieadviseur

De studieadviseur van CWS is Thijs Hoex. Bij hem kun je terecht op het inloopspreekuur elke dinsdag van 9.30 - 10.30 uur in kamer 0038. Een afspraak voor een gesprek buiten het spreekuur kun je maken via telefoonnummer 3883486.

Mededelingen van de examencommissie

De secretaris van de examencommissie is mevrouw Resi Peters. Het wekelijks spreekuur is op woensdag van 09.00 - 11.00 uur kamer 0.034a. Zij is telefonisch bereikbaar via telefoonnummer 043 - 388 3487 op woensdagochtend, donderdag en vrijdag. I.v.m. vakantie is Mevr. Peters afwezig t/m 15 juni a.s.

Bureau Internationalisering

Het Bureau Internationalisering/ESST Bureau (kamer 0.027) heeft spreekuur op de maandagen en dinsdagen van 10.00-12.00 uur.

ECONOMISCHE WETENSCHAPPEN EN BEDRIJFSKUNDE

Voor Kopij: B. Smets, Fac. Bur. Tongersestraat 53, tel. 3883705, uiterlijk vrijdag, e-mail: B.Smets@facburfdew.unimaas.nl

AFSTUDEREN vóór 1 september 1999

Studenten die dit academisch jaar nog willen afstuderen, dienen dit **UITERLIJK** op donderdag 12 augustus 1999 kenbaar te maken.

Het is raadzaam om vooraf artikel 5.5 op pagina 41 van de Facultaire Studiegids 1998/99 te lezen.

Om in de zomerperiode de stroom afstudeerders in goede banen te leiden, verzoeken de medewerkers van de Examenadministratie iedere aspirant-afstudeerder om in een zo vroeg mogelijk stadium aan te kondigen dat hij/zij wil gaan afstuderen.

Om de wachttijden tijdens de spreekuren te beperken, hoeft de student niet persoonlijk zijn afstuderen aan te vragen.

Het volledig ingevulde Aanmeldingsformulier Doctoraalafstudeerder en eventueel de voldoende-verklaring van de doctoraalscriptie kunnen worden gedeponneerd in de gele brievenbus bij de Onderwijsbalie. In de week daaropvolgend kan betreffende student bij de medewerkers van de Examenadministratie informeren of de afstudeeraanvraag goedgekeurd is.

De reguliere spreekuren van de Examenadministratie (kamer 3.064) op dinsdag- en donderdagochtend tussen 10.30 - 11.30 uur blijven in de zomerperiode gehandhaafd.

Stageplek AE/BE-studenten

Het Directoraat-Generaal van de Rijksbegroting (Ministerie van Financiën) is op zoek naar stagiairs die na de zomer kunnen worden ingeschakeld bij verschillende werkzaamheden van de Inspectie der Rijksfinanciën en de Directie Begrotingszaken. Veelal zal het taken betreffen in de sfeer van veldonderzoek of verzameling van empirische gegevens, daarnaast zullen ook (onderdelen van) de rapportage over het beleidsonderzoek een rol spelen. 5 ... 7 Stageplekken zijn beschikbaar.

De Directie Begrotingszaken van dezelfde instantie heeft met ingang van 01/09 twee stageplaatsen beschikbaar. De stagiairs draaien mee binnen de directie en krijgen een afgebakende stage-opdracht. Er zijn diverse opdrachten mogelijk.

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met het secretariaat Macro-economie, TS 53, kamer 2.069, tel. 043-3883821

"Case studies in European Management" (9004T)

Voor het vak "Case studies in European Management" (9004T) staat een bijeenkomst gepland op maandag 21 juni om 13.30 uur. Deze bijeenkomst gaat niet door. In plaats daarvan kunnen studenten op maandag 21 juni de eerste case-opdracht en een handleiding voor het vak ophalen bij mevrouw O. Trofimenko (kamer 1.001 P) of bij het

secretariaat (kamer 3.046A). De uitwerking van deze case dient de volgende dag voor het college te worden ingeleverd.

"Case studies in European Management" (9004T)

Herewith I would like to inform all student that the meeting for the block called "Case studies in European Management" (9004T) to be held on Monday, the 21st of June at 13.30h. will not take place. Instead of this students can pick up the first case-task together with a manual for this block on Monday 21st of June at Ms. O. Trofimenko her office (room 1.001P) or at the secretariat office (room 3.046A). The very next day they have to be handed in before the lecture will start.

For 2nd, 3rd and 4th year students International Economic Studies

On June 21-June 23 Prof. dr. Chris de Neubourg and Dr. Carina Furnee have opening hours for students with questions about the IES tracks. Please contact Ms Anke Wijnen if you would like to make an appointment: 043-3883822.

Examinations Committee

In 1999/2000 the recognition of credits and examination results for study abroad will be changed. The regulations are mentioned in the examination rules 1999/2000. Although this information is correct, it is only applicable to students that will start their graduate programme in 1999/2000. Therefore, these rules are not applicable to the students that will study abroad in 1999/2000.

The same is the case with the study period abroad for IM-students. For students that start in 1999/2000 with their graduate programme IM study 18 s.p. abroad. Students that are already studying in their graduate exam can choose between the old regulations (13 s.p.) and the new regulations (18 s.p.) for studying abroad.

Examinations Committee - May 31th 1999

Mentoren gezocht

Voor de introductie van de eerstejaars studenten op 23 en 24 augustus en exchange-studenten op 27 augustus worden mentoren gezocht die in groepjes de nieuwe studenten wegwijs maken. Beloning: cadeaubon. Geïnteresseerd: stuur een e-mailtje naar savo@facburfdew.unimaas.nl of stuur een briefje aan de studentvoorlichters FdEWB (postvakje k. 3.068).

Mentors wanted

To welcome incoming students an introduction programme will be organized on 23 and 24 August. Especially for exchange students an introduction is planned on August 27th. Do you want to be a mentor of a small group of students during one or more days, please let us know by sending an e-mail to savo@facburfdew.unimaas.nl or a letter to the public relations officer (postbox room 3.068).

Reductiebureau

Het Reductiebureau is weer geopend op vrijdag 18 juni van 10.30-12.30 en op maandag 21 juni van 10.30-12.30. Ook organiseren we weer een info-dag op maandag 16 juni vanaf 10.30 wegens overweldigende belangstelling.

GENEESKUNDE

Voor kopij: Jo Stallinga, Fac. Bur. niveau 5, kamernr. 5002, DOT10, tel. 3881448, voor woensdag 12.00 uur.

Kenniss- en vaardigheidstoetsherkansingen FdG

Aan alle studenten FdG jaar 1 t/m 6 en aan belanghebbende stafleden is een brief verstuurd (4028-99.009) met daarin belangrijke informatie over de afname van Kennissen Vaardigheidstoetsherkansingen 1998/1999.

Studenten die deze brief niet hebben ontvangen kunnen tijdens spreekuren een exemplaar afhalen bij de Informatiebalie Bureau Onderwijs FdG.

De uiterste sluitingsdata voor inschrijving zijn:

- Vaardigheidstoetsherkansingen: Jaar 2: donderdag 24 juni 1999.

- De Voortgangstoets- en alle hieronder niet genoemde Blokttoetsherkansingen: maandag 5 juli 1999.

- Blokttoetsherkansing 1.7 en 2.7: woensdag 28 juli 1999.

Klinisch anatomisch practicum

De capaciteitsgroep Anatomie en Embryologie biedt voor studenten van het 2^e en 3^e cursusjaar weer de mogelijkheid aan een snijzaalcursus deel te nemen. Het bewerken van het preparaat onder leiding van stafleden van de capgroep staat op de voorgrond.

In overleg met de jaarcoördinatoren van jaar 2 en 3 is voor tweedejaars studenten de woensdagmiddag (van 13.30 tot 17.00 uur) en voor derdejaars studenten de woensdagmorgen (van 8.30 tot 12.00 uur) beschikbaar.

Het practicum wordt in twee semesters georganiseerd. De eerste practicumdag in het eerste semester vangt aan op woensdag 01 september 1999, in het tweede semester op woensdag 16 februari 2000.

De thematiek gedurende het eerste semester zal zijn:

2^e jaar: bewegingsapparaat,

3^e jaar: thorax

De thematiek gedurende het tweede semester zal zijn:

2^e jaar: bekken/buik,

3^e jaar: hoofd/hals

Per semester/jaarklas is in principe plaats voor 28 studenten. Intekenen voor de practica van het eerste semester kan tot 16 juli geschieden bij het secretariaat van de capgroep Anatomie en Embryologie. Intekenen voor het tweede semester kan vanaf 15 november tot 17 december. Men kan per jaargroep niet meer dan 1x intekenen; dus voor het 1ste of het 2^e semester. Degenen die nog nooit aan een snijcursus hebben meegedaan genieten de voorkeur, voor hen wordt deelname door het lot bepaald. Slechts bij te gering intekening van deze categorie studenten zullen de overigen meeloten. Studenten die voor het eerste semester worden ingeloot, zullen hierover voor 16 augustus worden geïnformeerd. Inloting verplicht tot deelname! Degenen die geen bericht ontvangen en dus uitgeloot zijn voor het eerste semester, kunnen opnieuw intekenen voor het tweede (vanaf 15 november).

Lezingencyclus "Ontwikkeling in de psychiatrie en neuropsychologie"

Locatie: Academische Ziekenhuis Maastricht, niveau 1, vergaderzaal 3, Tijdstip: 16.30-17.30 uur, Inlichtingen: Lilian Swaen, tel.: 043-388 1021

23 juni 1999 Dr. D. Jaarsma, Dep. Of Anatomy, Erasmus University Rotterdam, Titel: Amyotrofe Laterale Sclerose & Neurodegeneratie

In week 24 ontvangen alle studenten geneeskunde een brief met kenmerk BO 99-24.091 inzake de aangepaste openingstijden van Bureau Onderwijs FdG tijdens de vakantieperiode (juli en augustus) 1999. De 1e- en 2e-jaars studenten ontvangen deze brief in hun postvakje.

De 3e-, 4e-, 5e- en 6e-jaars studenten ontvangen deze brief, i.v.m. onderwijsverplichtingen elders, op hun studieadres tezamen met de uitslag van de voortgangstoets van mei jl.

Studenten die deze brief niet ontvangen hebben, kunnen alsnog een exemplaar hiervan afhalen bij de Informatiebalie van Bureau Onderwijs FdG (tijdens openingstijden).

Manisch-depressieve stoornis (MDS)

Uit onderzoek is gebleken dat het krijgen van een manisch-depressieve stoornis (MDS) mede erfelijk bepaald is. Familieleden hebben een verhoogd risico (ongeveer 20%) om ook deze stoornis te ontwikkelen. Er zijn nog geen goede methoden beschikbaar die een biologische kwetsbaarheid voor MDS kunnen opsporen. De vakgroep Psychiatrie van het Academisch Ziekenhuis van Maastricht (AZM) is een onderzoek gestart waarin de kwetsbaarheid van een bepaald eiwit in de hersenen (serotonine) bestudeerd worden bij gezonde volwassen eerstegraads familieleden (broers, zussen, ouders en kinderen) van mensen met MDS.

Wij zijn nog op zoek naar deelnemers. Wilt u meer informatie over het onderzoek, u

kunt geheel vrijblijvend bellen: M. aan het Rot, tel. 043-3881030, Drs. S. Sobczak, tel. 043-3881025

GEZONDHEIDS- WETENSCHAPPEN

Voor kopij: L. Hagens-Hoogsteder, Fac. Bur. niveau 1, UNS50, tel. 3881851, voor woensdag 12.00 uur.

In verband met vakantie is Bureau Onderwijs GW gesloten van 19 juli t/m 16 augustus !!

In die periode kunnen scripties gedurende de gehele dag ingeleverd worden bij Math Reintjens kamer 1.235. Tevens is er telefonisch spreekuur van 9.00 tot 10.00.

Wijziging spreekuren Bureau Onderwijs GW

Het spreekuur van Bureau Onderwijs is op de vrijdag van 9.00-10.00 uur en 13.00-14.00 uur. De spreekuren op maandag t/m donderdag, blijven gehandhaafd van 10.00-11.00 uur en 15.00-16.00 uur.

Mededeling Buro Internationale Betrekkings Gezondheidswetenschappen

Spreekuur Buro Internationale Betrekkings iedere dinsdag en donderdag van 10.00-11.00 uur en van 15.00-16.00 uur. Voor deeltijdstudenten iedere vrijdag van 9.00-10.00 uur.

Herkansingen propedeuse

De data van de herkansingen in de zomerperiode zijn bekend. Raadpleeg je propedeuserooster van periode 6 met dien verstand, dat de herkansing van blok 1.4.2 samen met 1.4.1 wordt afgenomen op donderdag 1 juli van 11.00-13.00 uur. Voor de actueelste informatie zie de publicatieborden bij Bureau Onderwijs. Inschrijven bij de balie van het reductiebureau voor de herkansingen is verplicht.

Student-assistenten gevraagd

Voor diverse practica in de B-stroom zijn er student-assistenten nodig. 3e en hogere jaars studenten BGK en MGK kunnen reageren. Beoordelingscriteria zijn: handigheid, inzet en communicatieve vaardigheid. Bovendien moet je zelf niet een blok volgen met veel verplichte onderdelen.

Uitsluitend per email reageren naar e.rhijnsburger@grat.unimaas.nl (intern) of e.rhijnsburger@grat.unimaas.nl (extern). AUB vermelden:

naam, telefoonnummer, hoever in de studie en aan welke blokken je zelf nog gaat deelnemen.

De B-practicum-coördinator is met vakantie van 7 juli tot en met 17 augustus.

Erkenningscommissie onderzoekscholen

De Erkenningscommissie Onderzoekscholen (ECOS) heeft in haar brief van 4 juni 1999 de vervolgaanvraag voor erkenning van de onderzoeksschool VLAG-II, waarin NUTRIM thans participeert, gehonoreerd. De sub-commissie wijst in de toelichting op het feit dat de toetreding van NUTRIM een versterking van de onderzoeksschool betekent. Reden om de komende periode van 5 jaar met vertrouwen in te gaan. Dit mede in het licht van de in gang gezette verdieping van het onderzoek binnen NUTRIM, enerzijds door focussering van de onderzoeksthematiek en anderzijds door fors te investeren via de onderzoeksstrategie.

Facultaire Introductie

Op 23 en 24 augustus vindt de facultaire introductie voor de eerstejaars plaats. Hiervoor zijn wij nog hard op zoek naar mentoren. Naast een paar gezellige dagen krijg je een t-shirt, een cadeaubon, een feest en een barbecue aangeboden. Als je interesse hebt, bel dan met Margriet van Rooden tel. 3881478.

Overzicht VGT en Herkansingen M&S in de 7de Periode

16-06-99 Herkansing M&S1, deel 1: 09.00-11.00 in Sporthal De Heeg

Herkansing M&S2/K2, deel 1: 11.30-13.30 in Sporthal De Heeg

18-06-99 VGT Doctoraal + Deeltijd GW:

10.00-14.00 in Sporthal De Dousberg

VGT Propedeuse GW + MGK: 10.00-14.00 in Sporthal De Heeg

30-06-99 Herkansing M&S1, deel 2: 09.00-11.00 in Sporthal De Heeg

Herkansing M&S3: 09.00-11.00 in Sporthal De Heeg

Herkansing M&S2/K2, deel 2: 11.30-13.30 in Sporthal De Heeg

De Faculteit der Economische Wetenschappen en Bedrijfskunde (FdEWB) van de Universiteit Maastricht biedt een aantal postdoctorale opleidingen aan, waaronder een opleiding tot registeraccountant (PDOA).

De PDOA heeft een brede oriëntatie en is gericht op de integratie van theorie en praktijk. Er is expliciete aandacht voor het ontwikkelen van management competenties. Na afronding van de stage krijgt de afgestudeerde het recht de titel registeraccountant (RA) te voeren. De Maastrichtse omgeving staat toe dat deze veeleisende studie in een zeer aangename, informele sfeer plaatsvindt. De PDOA duurt nominaal 18 maanden in deeltijd. Toegelaten worden bedrijfseconomen en bedrijfskundigen. Andere doctorandi kunnen onder voorwaarden ook starten. Het programma wordt geleid door Prof.dr. R.J.M. Dassen RA, Drs. H. F.D. Hassink RA en J. Koenen RA

Faculteit der Economische Wetenschappen en Bedrijfskunde

Postdoctorale Opleidingen

REGISTERACCOUNTANT (RA) WORDEN IN MAASTRICHT

De onderwijsbijeenkomsten worden gehouden aan de Universiteit Maastricht, op vrijdagen van 8.30 tot 16.30 uur. In het voorjaar is er een onderwijsluwe periode.

Voor de groep die in september 1999 van start gaat zijn nog enkele plaatsen vrij.

Bel of mail voor meer informatie of voor het inschrijvingsformulier Sabine Galama: 043-3883780 (s.galama@berfin.unimaas.nl), of kom langs in kamer 2028, TS53.

De afdeling Psychiatrie van het academisch ziekenhuis Maastricht is gespecialiseerd in diagnostiek en kortdurende behandelingen bij neuropsychiatrische patiënten. Neuropsychologische interventies behoren tot de kerntaken van de afdeling. Er wordt samengewerkt in een multidisciplinair team waarin meerdere neuropsychologen en neuropsychiaters werkzaam zijn. In verband met het vertrek van een van de neuropsychologen en vanwege zwangerschapsvervangings zijn voor de duur van respectievelijk 8 en 4 maanden twee fulltime functies vacant voor

klinisch-neuropsychologisch medewerkers (m/v)

Taken

U wordt aangesteld als klinisch-neuropsychologisch medewerker in het bijzonder ten behoeve van neuropsychologische diagnostiek bij volwassenen en bij oudere patiënten. In dit kader verricht u ten behoeve van de geheugenpolikliniek anamnese, psychologisch testonderzoek, persoonlijkheidsonderzoek en rapportage bij klinische en ambulante neuropsychiatrische patiënten. De belangrijkste categorieën patiënten zijn personen met leeftijdsgeassocieerde geheugenstoornissen, patiënten met dementie en patiënten met persisterende klachten na een (licht) hersentrauma. In samenwerking met en onder supervisie van een neuropsycholoog voert u diagnostisch onderzoek uit. Ook kan uw bijdrage aan dataverzameling voor patiëntgebonden wetenschappelijk onderzoek gevraagd worden.

Functie-eisen

Voor beide functies geldt dat u een afgestudeerde psycholoog bent met neuro- of biopsychologische signatuur. U wilt in het kader van een werkervaringsplaats ervaring opdoen op het terrein van de gezondheidszorgpsychologie en klinische neuropsychologie. Goede communicatieve en redactionele kwaliteiten zijn noodzakelijk.

Arbeidsvoorwaarden

Uw salaris bedraagt afhankelijk van ervaring maximaal f 5.242,- bruto per maand, conform schaal A08 van het Rechtspositiereglement academische ziekenhuizen (RRAZ). Afhankelijk van de taakinvulling gedurende het eerste half jaar van de aanstelling, behoort instroom in een vacante opleidingsplaats voor een gezondheidszorgpsycholoog per januari 2000 tot de mogelijkheden.

Wilt u meer weten?

Inlichtingen over deze functie kunt u krijgen bij prof. dr. J. Jolles, hoofd afdeling Psychiatrie, telefoon (043) 388 18 39 of (043) 388 10 41, of bij dr. R.W.H.M. Ponds, neuropsycholoog, telefoon (043) 387 74 43.

Of meteen solliciteren?

Uw schriftelijke sollicitatie kunt u met vermelding van vacaturenummer 99.030/6 op brief en envelop, binnen 14 dagen na het verschijnen van deze advertentie, richten aan mevrouw E.G.M.M. Verheijen, P&O-consulente, academisch ziekenhuis Maastricht, Postbus 5800, 6202 AZ Maastricht.

academisch ziekenhuis
Maastricht

azM

Als eigentijds academisch ziekenhuis streeft het azM voortdurend naar verbetering van de organisatie om optimale kansen te bieden voor de verdere uitbouw van taken op het gebied van patiëntenzorg, onderwijs en onderzoek. Vanuit zijn centrale ligging in Europa speelt het azM een vooraanstaande rol in de ontwikkeling van de academische gezondheidszorg binnen de (Eu)regio.

Heb jij zicht op het Internet?

Voor een loopbaan als Internetadviseur

www.stelvio.nl

M&I/STELVIO

Rijschool Wellmann

De beste garantie voor je rijbewijs!

Lessen van 60 minuten

Les volgens fasenleerplan

Altijd dezelfde instructeur / -trice

Proefexamen en tussentijdse toets mogelijk
Spoedcursussen al vanaf f1620,- (incl. examen)

Bel voor meer informatie: 043-3613798

*Antieke Prenten
en Gravures*

Kunsthistorisch Kabinet
Drs. De Bruijn c.s.

Rechtstraat 66
6221 EK Maastricht
Tel: 043 325 06 23

SMA MERKENPRIJS f 10.000,-

BEL SNEL!

- ✓ Wat: Scriptieprijs met betrekking tot merken/ merkproducten in het fast moving consumer goods-segment (fmcg).
- ✓ Wanneer: Inzenden voor 24 september a.s. Uitreiking: 25 november (in bijzijn van top van de industrie)
- ✓ Voor wie: Elke doctoraalstudent met een kwaliteitsscriptie die relevant is voor merkartikel-fabrikanten in het fmcg-kanaal. Bijv: ECR, merkenrecht, reclame, distributie, marketing.
- ✓ Hoeveel: f 10.000,-
- ✓ Van wie: Stichting Merkartikel (SMA)
- ✓ Waarom en hoe: Bel snel de SMA (vraag naar Jasja van Ark) of benader je afstudeerdocent

stichting
merkartikel
belangenbehouders van de merkartikelindustrie

Tel. SMA: 020-5113850
E-mail: sma@sma.nl

Universiteit Maastricht

Proefpersonen Gezocht

Het instituut Hersenen & Gedrag aan de Universiteit Maastricht start een onderzoek naar het effect van een nieuw medicijn tegen allergie op rijvaardigheid en psychomotoriek bij gezonde vrijwilligers. Voor dit onderzoek zoeken wij:

Gezonde personen tussen de 21 en 40 jaar

Het onderzoek zal bestaan uit 3 testdagen en vooraf zal een medische keuring plaatsvinden. De totale tijdsinvestering is 32 uur. Bij volledige deelname krijgt U een vergoeding van f500,-. Bent U in het bezit van een rijbewijs en heeft U interesse in deelname? Bel dan tijdens kantooruren voor meer informatie (043-3881273) of vul de bon in.

Onderzoek naar anti-allergiemiddel en rijvaardigheid

Naam:M/V

Adres:

Postcode: Woonplaats:.....

Telefoon:.....

In een gefrankeerde envelop opsturen naar:
Universiteit Maastricht, t.a.v. NNP - A. de Bruin
Postbus 616, 6200 MD Maastricht

KENNIS-
TECHNOLOGIE

Voor kopij: E. Charles/M. Geelen, Fac. Bur, Tongersestraat 6, tel. 3882669, voor woensdag 12.00 uur.

Openingstijden Bureau Onderwijs:

Maandag, dinsdag en vrijdag van 12.00 tot 13.00 uur geopend.

RECHTS-
GELEERDHEID

Voor kopij: Liesbeth Fiddlers, Bur.Onderwijs, Zwingelput 4, tel. 3883003, voor vrijdag 12.00 uur.

Verkrijgbaar aan de onderwijsbalie:

het onderwijsprogramma en examenregelingen 1999/2000

de zomerset aanmeldingsformulieren voor blok 1 1999/2000, de aanmeldingsperiode voor blok 1 loopt tot 1 juli 1999

de opsteltitels voor de deeltijdopleiding. De opsteltitels Fiscaal recht en Nederlands recht voor de dagopleiding

Toetsrooster blok 4 voltijd- en deeltijd-
opleiding Nederlands recht, fiscaal
recht en European Law School

Dinsdag 29 JUNI 1999 09.00-12.00 uur
Sporthal de Geusselt

ELS 3.4 Administrative justice

FR 2.4 Bedrijfseconomie en openbare financiën I

FR 4.4 Lijfrente en levensverzekering

NR 2.1 Practicum A (deeltijdstudenten)

13.30-16.30 uur Collegezaal Nieuwenhof

NR 3.4 International organisations

Woensdag 30 JUNI 1999 Sporthal Randwyck

09.00-12.00 uur NR 1.4 Overheid (ook deeltijdstudenten)

13.30-16.30 uur NR 2.4 Vermogensrecht (ook deeltijdstudenten)

Woensdag 30 JUNI 1999 09.00-12.00 uur
Sporthal de Geusselt

ELS 3.4 Economics

NR 3.4 Current issues of European community law

NR 3.4 Gezondheidszorg en overheid

NR 3.4 Goederenrecht

NR 3.4 Handelsrecht

NR 3.4 Materieel strafrecht en criminele politiek

NR 3.4 Sociale zekerheid (ook deeltijdstudenten)

NR 3.4 Capita selecta bestuursrecht

13.30-16.30 uur Sporthal de Geusselt

NR 4.4 Human rights

NR 4.4 Slachtoffers in het (straf)recht

FR 3.4 Fiscaal vennootschapsrecht

18.30-21.30 uur Sporthal de Geusselt

NR 1.2 Rechtshandeling (deeltijdstudenten)

NR 3.2 Europees- en internationaal recht (deeltijdstudenten)

NR 5.2 Arbeid en onderneming (deeltijdstudenten)

Donderdag 1 JULI 1999 09.00-12.00 uur
Sporthal Randwyck

ELS 3.4 States, markets and European integration

NR 1.4 Practicum B (ook deeltijdstudenten)

NR 4.4 Consumentenrecht (ook deeltijdstudenten)

Opmerkingen:

de overige keuzeblokken van Nederlands Recht worden mondeling of door middel van een paper getoetst;

de mogelijkheid bestaat dat het Dagelijks Bestuur van de Examencommissie alsnog besluit dat een of meerdere bloktolsten van de keuzeblokken (jaar 3 en 4 NR) mondeling zullen worden afgenomen.

Adressen van de toetslocaties:

Sporthal de Geusselt: Olympiaweg 81 Maastricht

Sporthal Randwyck: Sorbonnelaan 180 Maastricht

Collegezaal Nieuwenhof: Zwingelput 4 Maastricht

MEDEDELINGEN

Toetsrooster herkansingen blok 3 voltijdopleiding Nederlands recht, fiscaal recht en European Law School

Dinsdag 6 juli 1999 9.00-12.00 uur
Sporthal de Heeg

FR 2.3 Belastingtheorie

FR 3.3 Belastingrecht voor ondernemingen

NR 1.3 Onrechtmatig gedrag

13.30-16.30 uur Sporthal de Heeg

NR 2.3/ELS 2.3 Strafrecht

NR 4.3/ELS 3.3 European company law

Woensdag 7 juli 1999 9.00-12.00 uur
Sporthal de Heeg

ELS 2.3 Common law system

FR 2.3 Strafrecht en fiscus

FR 4.3 Internationaal belastingrecht

NR 3.3 Strafrechtelijke procedures en mensenrechten

NR 3.3 Verbintenissenrecht

NR 3.3 Rechten van patiënten

NR 3.3 European competition law

NR 4.3 Vreemdeling

Opmerkingen:

de overige keuzeblokken van Nederlands Recht worden mondeling of door middel van een paper getoetst;

de mogelijkheid bestaat dat het Dagelijks Bestuur van de Examencommissie alsnog besluit dat een of meerdere bloktolsten van de keuzeblokken (jaar 3 en 4 NR) mondeling zullen worden afgenomen.

Adres van de toetslocatie:

Sporthal de Heeg: Roserij 500, Maastricht

Deelname pleit- en procedure wedstrijd:

Studenten **fiscaal recht** die belangstelling hebben voor deelname aan de pleit- en procedurewedstrijd kunnen zich daarvoor opgeven bij het secretariaat van de cap.groep belastingrecht, kamer 2219 OG. Door deelname zijn vier studiepunten te verkrijgen.

Studentmentoren gevraagd

Voor het nieuwe studiejaar 1999/2000 vraagt de rechtenfaculteit studenten die zowel tijdens de introductiedagen 30 en 31 augustus 1999 als tijdens blok 1.1 mentor willen zijn van de nieuwe eerstejaars studenten.

Voor een groot aantal eerstejaars is de overgang van de middelbare school naar de universiteit zo groot dat de aanpassing moeizaam verloopt. Dit kan van invloed zijn op de studieresultaten en/of sociale contacten. Om de aanpassing soepel te laten verlopen vragen wij studenten die bereid zijn en het leuk vinden om met z'n tweeën ongeveer 25 eerstejaars onder hun hoede te nemen. De contacten zijn voornamelijk bedoeld als sociale contacten, waarbij wordt gedacht aan activiteiten als samen eten, uitgaan enz. Hier staat een vergoeding van FL. 150,- tegenover.

U kunt zich alleen of met zijn tweeën opgeven via het formulier uit de zomerset. De zomerset verschijnt eind mei en is af te halen bij de onderwijsbalie.

Voor meer informatie: Manon Habets, studiedeadviseur, kamer 1.017 N, tel. 3883044

Vragenuur in het kader van blok 1.4 Overheid

In aansluiting op datgene wat in het blokboek Overheid op blz. 4 is vermeld over colleges de volgende mededeling:

Op woensdag 23 juni, is van 9-10.30 uur gereserveerd voor een vragenuur over deel 3 en 4 van het blok. Vragen voor deze vragenuur dienen schriftelijk (of via e-mail) op de vrijdag voorafgaande aan het vragenuur bij de blokcoördinator (F. Coomans) te worden ingediend.

Bureau Stages

Spreekuur stagecoördinatoren Nederlands recht, Fiscaal recht en European Law School: woensdagochtend 10-11 uur of volgens afspraak. kamer 2215 Oud Gouvernement.

Het weekbulletin met laatste nieuws hangt in de Nieuwenhof, in het Oud Gouvernement, de Advocatenpraktijk en in Grote Gracht 82.

Studenten kunnen zich nog aanmelden voor onderstaande extra plaatsen:

Fiscaal recht:

*Deloitte & Touche in Amsterdam m.b.t. Sociale Zekerheid

*Bemelmans, Ermans, Bollen, de Wever en van Gennep, belastingadviseurs, Maastricht

Nederlands recht en European Law School:

*Rechtbank Roermond en Kantongerechten Venlo en Roermond, stages van 5 maanden van 4 dagen per week, daarnaast zonodig een dag per week onderwijs-op-maat. Start september 1999 en februari 2000.

*Stage-opdracht milieurecht, werkgroep Euregio, begeleiding o.m. vanuit Aken. Start blok 4 of 1 (sept 99).

*Ahold Vastgoed heeft stageopdracht Zuid Nederland: ruimtelijke ordening.

VACATURES

SCHRIJFTELIJKE SOLICITATIES ONDER VERMELDING VAN VACATURENUMMER OP BRIEF EN ENVELOP BINNEN 10 DAGEN RICHTEN AAN DE PERSONEELSDIENST VAN DE BETREFFENDE FACULTEIT OF DIENST (POSTBUS 616, 6200 MD MAASTRICHT). DE VACATURES STAAN OPEN VOOR HERPLAATSINGSKANDIDATEN EN VOOR INTERNE KANDIDATEN (= MEDEWERKERS UM EN WACHTGELDERS). BIJ GELEKEN GESCHIKTHEID HEBBEN HERPLAATSINGSKANDIDATEN DE VORKEUR.

INFORMATIE OVER INTERNE EN LIFT-VACATURES KUNT U INWINNEN VIA INTERNET (DE HOMEPAGE VAN BUREAU MOBILITEIT): HTTP://WWW/UNIMAAS.NL/~BURMOBIL OF BIJ HET BUREAU MOBILITEIT TST. 3179/2207.

AD, DIENST STUDENTENZAKEN

MEDEWERKER INFORMATIEBALIE M/V 0.6 FTE

voor de periode van 23 augustus 1999 tot 23 oktober 1999.

De werktijden zijn van maandag tot en met donderdag van 11.00 uur tot 16.30 uur en op vrijdag van 10.00 tot 12.00 uur.

Taken: het maken van sport- en sportactiviteitenkaarten (hoofdtak); het aanmaken van studiekeuzersbrieven en het maken van studie-informatiepakketten (neventaak).

Functie-eisen: HAVO/MEAO-niveau; enige ervaring met computerwerkzaamheden; spreekvaardigheid in het Engels en Duits; klantvriendelijk en representatief optreden; nauwkeurige werkwijze; stressbestendig.

Salaris: Maximaal F 4.081,- bruto per maand (schaal 6) bij een fulltime dienstverband.

Inlichtingen: Helene Vermeer, tel. 043-3883172.

Vacaturenummer: 143

Schriftelijke sollicitaties voor de FdEWB kunt u, onder vermelding van het vacaturenummer op brief en envelop, richten aan: FdEWB, afdeling Personele Zaken, t.a.v. mw. D. Spijkers, Postbus 616, 6200 MD Maastricht

FDEWB, BUREAU ONDERWIJS

ONDERWIJS- EN TOETSCOÖRDINATOR M/V 1.0 FTE

Binnen het Bureau Onderwijs houdt 1 medewerker zich bezig met de algemene planning en de coördinatie van alle activiteiten m.b.t. het onderwijs en de toetsen. Deze wordt hierbij ondersteund door 2 verroosters/assistent toetscoördinatoren.

Taken: onderwijs: voorbereiding, planning, coördinatie verroostering: opstellen raamroosters doctorale keuzeblokken, begeleiding verroosters; toetsen: verantwoordelijk voor logistiek toetsen, (toetsroosters, reserveringen, toetsinschrijvingen, drukwerk, surveillanten, transportplanning), toezien op procedures; bijdragen aan verdere ontwikkeling Premium; leveren van beleidsondersteunende informatie.

Vereisten: HBO-niveau; goede beheersing (mondeling/schriftelijk) Engels; accuraat en stressbestendig; zelfstandig alsook in teamverband werken; probleemoplossend vermogen, dienstverlenende houding; ervaring met geautomatiseerde informatiesystemen is voordeel, goede beheersing WP/Word en Lotus/Excel is must.

Salaris: max. fl. 5.758,- bruto per maand (schaal 9), afhankelijk van opleiding en ervaring

*Provincie Zeeland zoekt stagiaire: rampenbestrijding en openbare orde

*Amerikaans advocatenkantoor Amsterdam Oppenheimer Wolff & Donnelly LLP, zoekt stagiaires

*Advocatenkantoor Steins Bisschop Meijburg+ Co Amstelveen heeft stagplaats vanaf Mei.

*Trenité van Doorne organiseert weer een Summer School van 12 tot en met 14 september 1999. Inschrijfformulieren bij Bureau Stages verkrijgbaar.

*Advocatenkantoor Hundscheid Vlecken & Sterk te Heerlen heeft stageplaats.

Informatie over deze stages bij Ellen de Krom, tel 3883274, of tijdens spreekuur.

*Vakgroep Gezondheidsrecht biedt onderzoek, (scriptie-onderwerp) arbeidsrecht en gezondheidsrecht

Informatie: mw. A. Spaas, Hoofd Bureau Onderwijs, tel. 388383; R. Bastin, Onderwijs- en Toetscoördinator, tel. 3883698

Vacaturenummer: 144

FDEWB, MARC POSTDOCTORALE OPLEIDINGEN

SECRETARESSE/COORDINATOR M/V 0.6-1.0 FTE

Wegens uitbreiding van de werkzaamheden. De werktijden worden in overleg vastgesteld.

Taken: Secretariële ondersteuning ten behoeve van de directie van de postdoctorale opleidingen. De functie betreft alle voorkomende secretariële werkzaamheden waaronder het ondersteunen van docenten, het voorbereiden van vergaderingen van het curatorium van de opleidingen etc. Daarnaast wordt een actieve bijdrage verwacht ten aanzien van het middelenbeheer, de werving van cursisten, het maken van roosters etc.

Vereisten: Goede typevaardigheid; goede kennis van Windows '95, MS Office '97 waaronder Word en Excel; goede communicatieve vaardigheden in woord en geschrift; flexibele werkhouding, klantgericht; stressbestendig; accuraat; capaciteit om zowel zelfstandig als in teamverband te kunnen werken; bereidheid om regelmatig buiten reguliere kantooruren te werken; bereidheid om te reizen, goede kennis van de Engelse taal.

Voor de invulling van de functie als secretaresse vragen wij VWO aangevuld met een secretaresse opleiding (bijvoorbeeld Schoevers), of een gelijkwaardige opleiding. Voor de invulling van de functie als coördinator gaan onze gedachten uit naar een kandidaat met een HEAO-opleiding of een gelijkwaardige opleiding.

Salaris: Als secretaresse, afhankelijk van de opleiding en ervaring max: fl.4.081,- bruto per maand (schaal 6 bij 1.0 fte). Als coördinator, afhankelijk van de opleiding en ervaring max: fl.4.501,- bruto per maand (schaal 7 bij 1.0 fte), uitloop naar schaal 8 is mogelijk.

Inlichtingen: Inlichtingen kunnen worden ingewonnen bij drs. H.F.D. Hassink RA (043-3883672) of e-mail: h.hassink@marc.unimaas.nl

Vacaturenummer: 145

AD/DIENST ISIS/AFDELING BIS

HOOFD BUREAU INTERNATIONALE SAMENWERKING M/V 1.0 FTE

Taken: als beleidsmedewerker internationalisering (met name voor onderwijs) bent u beleidsvoorbereider voor het CvB. Zo ondersteunt u de implementatie van het internationaliseringsbeleid van de UM en bewaakt u de uitvoering ervan in nauwe samenwerking met het CvB en andere betrokkenen. U neemt deel aan het Coördinerend Beraad Internationalisering en aan de werkgroep Internationalisering van de UM. Verder draagt u bij aan de coördinatie van het internationaliseringsproces binnen de UM en leidt u het Bureau Internationale Samenwerking. Contacten onderhoudt u met de portefeuillehouder(s) van het CvB, met faculteiten, met facultaire internationaliseringsmedewerkers en met het landelijke platform bureaus buitenland (NUFFIC), met de VSNU, OCenW, EG DG XXII etc. In externe situaties treedt u op als representant van de UM. U draagt bij aan het beleid op nationaal en internationaal ni-

*Amnesty International heeft stageplaatsen in London, Genève en New York vanaf januari 2000

*Center for European Studies te Maastricht heeft stageplaatsen vanaf begin augustus 1999, met name interessant voor ERTS-studenten.

*Asser Instituut zoekt student voor onderzoek grensoverschrijdende criminaliteit, start augustus 1999 en per direct stagiaire voor een onderzoekstage voor Europees project t.b.v. Europees Parlement

*Internationale stages bij Heineken (inschrijfformulieren verkrijgbaar bij Bureau Stages)

veau aangaande mobiliteit van studenten en docenten en aangaande institutionele vormen van samenwerking.

U faciliteert studentenuitwisselingsprogramma's binnen de UM en maakt voorstellen voor de verdeling van de financiële middelen voor hieraan deelnemende studenten.

Vereisten: academische opleiding en werkniveau; bij voorkeur hebt u tenminste vijf jaar relevante ervaring in internationale universitaire samenwerking; Naast het Nederlands en het Engels beheerst u tenminste één andere Europese taal (Frans, Duits, Spaans); aantoonbaar goede schrijfvaardigheid; werkervaring in het buitenland strekt tot aanbeveling; affiniteit met werken in een complexe organisatie, goede contactuele eigenschappen en het kunnen werken onder tijdsdruk zijn belangrijke vereisten voor deze functie.

Salaris: vooralsnog ingedeeld schaal 11 CAO NU en bedraagt, afhankelijk van uw opleiding en ervaring, minimaal f 5.373,- en maximaal f 7.396,- bruto per maand. Doorgroei naar schaal 12 (maximaal f 8.429,- bruto per maand) behoort tot de mogelijkheden.

Inlichtingen: bij dr. E. Drenthe, wnd. hoofd dienst ISIS (tel 3110), prof.dr. A. Nieuwenhuijzen Kruseman, rector magnificus (tel 3210) en bij prof.dr. H. Philipsen, vice-rector internationalisering (tel 2746).

Vacaturenummer: 146

LIFT-vacatures:

100830 Medewerkers loonservice, Accountants en adviseurs, 38 uur, salaris afhankelijk van opleiding en ervaring.

100831 Bedrijfskundig adviseur, Accountants en adviseurs, 38 uur, salaris afhankelijk van opleiding en ervaring vanaf f3.396,00.

100832 Teamleider loonservice, Accountants en adviseurs, 38 uur, salaris f5.575,00 max.

100833 Hoofd administratie, PITT, 38 uur, salaris f6.000,00 max.

100834 Senior Inspecteur, Rijksverkeersinspectie, 36 uur, salaris f6.526,00 max.

100835 Medewerker gegevensbeheer en controle, Gemeente Heerlen, 36 uur, salaris max. schaal 8.

100836 Laboratorium-assistent, hogeschool Limburg, 36 uur, salaris max. schaal 6.

100837 Docenten technische bedrijfskunde, hogeschool Limburg, salaris max. schaal 11.

100838 Docenten informatica, hogeschool Limburg, salaris max. schaal 11.

100839 Docenten bouwkunde/civiele techniek, hogeschool Limburg, salaris max. schaal 11.

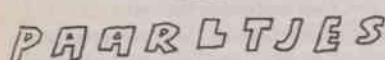
100840 Docent gedragswetenschappen, hogeschool Limburg, salaris max. schaal 11.

100841 Helpdesk-medewerker, Hogeschool Maastricht, 18 uur, salaris max. schaal 8.

100842 Docent informatie- en communicatietechnologie, Hogeschool Maastricht, 32-36 uur, salaris max. schaal 11.

100843 Secretaresse, Gemeente Maastricht, 36 uur, salaris max. schaal 6.

100844 Receptioniste/telefoniste, Hogeschool Limburg, HEAO Sittard, 30 uur, schaal 3.

Paarltjes thuis invullen. Eventueel rooster kopiëren. Inleveren dagelijks (behalve donderdag) van 09.00 tot 17.00 uur bij de redactie, Keizer Karelplein 10. Vóór dinsdag 16.00 uur ingeleverde Paarltjes verschijnen de donderdag daarop in de krant. Paarltjes moeten contant betaald worden. Voor langere teksten geldt het advertentietarief.

[illegible]

3,00
5,00
7,50
10,00
12,50
15,00

De HEINEKEN STUDENTEN SERVICE bezorgt bier, fris en wijn aan huis. Geen bezorgkosten. Sparen voor originele gadgets. Pinnen kan! Bel en bestel: 043-3218163

Telefoon (043) 325 19 78

from 22.00h 'til 05.00h.
Kesselskade 43
Maastricht
entree f 12,50
Infolijn: 0900-2020158 (44cent pm)
www.nightlivemusic.nl

De hele nacht dansen op te gekke
live muziek en coole DJ tunes.

za) 18.45 en 21.45: za ook 19.15 en 22.15

Centrum Beeldende Kunsten moet nog op gang komen

Het verknipte lichaam

Ze staat verlegen te draaien in haar flodderjurkje, terwijl de diaprojector beelden van haar werk uitspuwt. Op de muur verschijnen ongepolijste foto's van geslachtsdelen en lichamen zonder hoofd.

Het is donderdagavond 10 juni. In het Centrum Beeldende Kunsten aan de Capucijnenstraat presenteert Valerie Mannaert haar werk. De verontrustende tekeningen en foto's van gemanipuleerde lichamen staan in schril contrast met het schattige voorkomen van deze Vlaamse kunstenares. "Pas sinds het laatste jaar van mijn studie schaam ik me niet meer om dingen van mezelf te laten zien", vertelt ze haar gehoor. Het lijkt alsof het twintigkoppige publiek haar meer doet blozen dan het perverse in haar werk. Zonder enige schroom toont ze een enorme penis die een vrouwenlichaam doorboort.

Ze maakt foto's van tekeningen, omdat een foto makkelijker bewerkt kan worden, legt ze uit. Sommige werken zijn half foto, half tekening. Dat geeft de afgebeelde lichamen een vervreemdend effect. "In mijn werken wil ik momenten laten zien die losstaan van het gedrag van alledag", zegt Mannaert.

Kunstenares Valerie Mannaert (foto Philip Driessen)

"Momenten die je intens beleeft, al is het door de leegte, of door een orgasme."

Ieder donderdag biedt het Centrum Beeldende Kunst een ontmoetingsplek

voor de kunstscene van Maastricht. De Avonden, is dat genoemd. Vorig jaar november ging het centrum bescheiden van start: toen was er alleen het wekelijks avondprogramma. Inmiddels

zijn er ook permanente exposities te bezichtigen, zoals die van Mannaert. Frederique Bergholtz, coördinator van het centrum, verwachtte niet dat het meteen storm zou lopen: "Tot nog toe zijn de Avonden nogal wisselend van invulling. Het moet allemaal nog wat op gang komen."

Aan de plaats waar de bijeenkomsten

worden gehouden, zal het niet liggen. Die is mooi genoeg. Het pand aan de Capucijnenstraat was oorspronkelijk een woonhuis. Het heet nog naar de familie: Marres. Daarna huisde er de Academie van Bouwkunst. Toen die vertrok gaf de gemeente gehoor aan de klacht van Maastrichtse kunstenaars dat er te weinig tentoonstellingsmogelijkheid voor hen was. In de koele, witte zalen, tussen de plafonds met tierelantijntjes en statige schouwen hangen nu kunstwerken.

Op dit moment is er ook een uitstalling van de reistroféeën van een 'nomadische' Amerikaanse kunstenaar, Jimmy Durham. "Hij is een echte Cherokee-indiaan", weet Bergholtz. Durham reist heel Europa door om zijn werk te slijten. Ondertussen stuurt hij 'tekens van leven' naar de Capucijnenstraat. Dat levert niet veel meer op dan een spoor van tickets door het continent en een paar onleesbare brieven.

Overigens is de sfeer op zo'n donderdagavond zeer gemoedelijk. Bevriende kunstenaars keuvelen wat aan de bar of kijken ernstig naar de dia's. Een beetje ons-kent-ons is het allemaal wel, maar Marres wil zich zeker niet beperken tot het kunstwereldje van Maastricht. Het staat open voor alle publiek.

Lotte Asveld

Centrum Beeldende Kunst, Capucijnenstraat 98, open: do-za van 12.00-19.00 u. Aanvang Avonden: 21.00 uur.

Versteende wouden van Wiel Kusters en Jos Perry

"Ik ken de mijnen en de mijnen kennen mij"

Deze zelfbedachte variant wilde mijn vader graag op zijn grafsteen gebeiteld zien. Omdat hij het altijd half-gekscherend zei, heeft hij het niet gekregen. Zijn graftekst werd simpelweg: "Lambertus Hendricus van Iterson, S 1912 - = 1965". Jong gestorven, ja. "Aan stoflongen?" vragen ze wel eens. "Je vader werkte toch op de Staatsmijn Maurits?" Stoflongen, silicose, ja, dat zou mooi zijn geweest - voor mij. Maar nee, mijn vader was slechts bovengrond. Hij werkte op een rangeerterrrein, waar hij met een krijtje op de wagons moest schrijven: 'Eitjes 1', 'Eitjes 2', 'Nootjes 00', 'Antra-ciet', al naar gelang de lading steenkool. Niet bijster heroïsch. Het echte mijnwerk gebeurde ondergronds: daar was de dreiging, de heroïek, de vriendschap, de ziekte en de dood.

Een halve eeuw geleden vierden de Staatsmijnen hun gouden jubileum. Het was in de nadagen van de hoogtijdagen van de Nederlandse - of beter: Zuid-Limburgse - mijnbouw. Ter gelegenheid van dit feest verscheen er een hele ris jubelboeken. Maar een kwart eeuw later, toen de mijnen werden gesloten, werden deze jubelboeken op-

gevolgd door evenzoveel jammerklachten. En hoe staan we nu tegenover de mijnen?

Deze vraag werd geformuleerd door Jos Perry, tijdens de presentatie van *Versteende wouden*, een bundel opstellen die hij en zijn collega Wiel Kusters hebben geschreven over "de voren die de mijnbouw in onze cultuur hebben getrokken". De tijd lijkt gekomen voor een meer genuanceerde houding. Het mijnbedrijf had zijn donkere kant en zijn illustere kant. Van de donkere kant getuigde oud-koempel Werner Strolenberg, aan wie het eerste exemplaar werd overhandigd. Het stof en het gruis in de pijlers was zó verstikkend dat je een collega die vijf meter verderop lag te houwen, eenvoudigweg niet kon zien. De illustere kant was het avontuur, de beroepstrots en de saamhorigheid, die doet denken aan de lotsverbondenheid in de loopgraven van Noord-Frankrijk.

Zonder (sluiting van de) mijnen geen (oprichting van de) universiteit. De bloei van de Ezelmarkt en Randwyck leunt op de teloorgang van Spekholzerheide en Brunssum. Dat is één goede reden om *Versteende wouden* te lezen. De andere reden is de winterboekachtige verscheidenheid van deze bundel over de verbeelding van mijnen en mijnwerkers. Een hoofdstuk over het beklagenswaardige, dappere mijnpaard, waarvoor een vakbond werd opgericht. Een hoofdstuk over mijnromans, zoals Felix Ruttens *Onder den rook der mijn*, die de geboorte van het Limburgs chauvinisme zou markeren. Een hoofdstuk over het idee van de aarde als een moeder, een vrouw. Een hoofdstuk over de mijn als onderaardse

zee. Werkelijk voor elk wat wils. Dat trekt zich - of is dat een Limburgisme? - zelfs door tot de auteurs. Wiel Kusters, zoon van een ondergronder, is de poëet; Jos Perry, géén mijnverleden, is de historicus. De eerste bekijkt de mijnverbeelding vooral op metaforische en metafysische wijze; de tweede legt de klemtoon op het sociale en geschiedkundige. Terwijl Perry de betrekkelijk zekere koers vaart van het plezierig leesbare socio-historische vertoog van hoge kwaliteit, beweegt Kusters zich dichter bij de afgrond. Zijn dichterlijke beschouwingen over onderwereld en bovenwereld en de mijn als "natuurlijk heiligdom" zullen wrevet wekken bij de verontwaardigden die zich vooral de afgeschreven mijnwerkers-in-adem-nood herinneren. Aan de andere kant ontstijgt Kusters het vaak éénlagige proza van de mijnromans, die in de bundel worden geanalyseerd, en schenkt daarmee het mijnverleden een nieuwe literaire dimensie.

Versteende wouden is een product van het Euregionale onderzoeksproject *Mijnen et mineurs*, waarin voor Nederland de faculteit der cultuurwetenschappen heeft deelgenomen. Perry, Kusters en anderen hebben ook meegewerkt aan de tentoonstelling *Glück Auf* over het mijnwerkersbestaan in de Euregio Rijn-Maas, die van 22 juni tot 10 oktober is te zien in het Industrion, het museum voor industrie en samenleving in Kerkrade.

Ad van Iterson

Wiel Kusters & Jos Perry, *Versteende wouden. Mijnen en mijnwerkers in woord en beeld*, Uitgeverij Querido, 320 pagina's, f32,50

Hans Teeuwen net niet saai

★★

De Oscar voor het Beste Biggetje moet naar het vieze, harige, Hollandse knuffelvarkentje uit *Jezus is een Palestijn*. Dit vunsvarken is veel leuker dan het Amerikaanse modelbiggetje Babe. Helaas sterft de wolvige knorrie halverwege de film een gruwelijke dood. Eén van de akeligste momenten uit de nieuwste film van Lodewijk Crijns.

Pijnlijk is ook de aanblik van cabaretier Hans Teeuwen. Als sektelid Ramses is hij van top tot teen behangen met piercings. Net als hij bij wijze van inwijding een ring door zijn pik krijgt, komt zijn zus Natasja (Kim van Kooten) hem ophalen. Ramses moet mee naar Amsterdam omdat hun vader (Peer Mascini) op sterven ligt. Mascini is er inderdaad slecht aan toe. Hij hangt op zijn kop aan allerlei apparaten. Zijn vingers en tenen zijn afgestorven. Overal heeft hij open wonden en vieze vellen. Natasja wappert ongeduldig met de euthanasieverklaring. Papa heeft echter nog één laatste wens: hij wil dat Ramses de Messias voor hem vindt. Via de wulpse Lonneke, een huisgenote van Natasja, komt Ramses in contact met een merkwaardige sekte in de Bijlmer. De leider heeft een open fontanel. Zo staat hij in contact met de Messias.

Jezus is een Palestijn wil een satire zijn op de samenleving aan het eind van de twintigste eeuw en alle zwaarmoedige thema's die daar bij horen: religie, euthanasie en de roep om verlossing. Helaas komen noch de thema's noch de satire goed uit de verf. "De uitwerking is warrig en oppervlakkig", vindt de *Volkskrant*. "Zo wordt het nooit echt leuk, laat staan diep." De maatschappijkritiek is inderdaad ongericht en niet bepaald scherp. De sekte van Ramses wordt bijvoorbeeld afgeschilderd als een stelletje sukkels die, zoals het sekteleiden betaamt, plichtmatig 'Ohm' zeggen. Ook het familiedrama blijft vlak. *HP/DE TIJD* vindt de personages zelfs "zo'n stelletje ongeloofwaardige types, dat ze je volledig koud laten." Lodewijk Crijns heeft de plank duidelijk mis geslagen. De film is gewoon net niet: net niet grappig, net niet aangrijpend, maar gelukkig ook net niet saai.

Maartje Krabbe

De filmsterren van Observant

- ★ = slecht
- ★★ = matig
- ★★★ = goed
- ★★★★ = erg goed
- ★★★★★ = perfect

Centrum Beeldende Kunsten moet nog op gang komen

Het verknipte lichaam

Ze staat verlegen te draaien in haar flodderjurkje, terwijl de diaprojector beelden van haar werk uitspuwt. Op de muur verschijnen ongepolijste foto's van geslachtsdelen en lichamen zonder hoofd.

Het is donderdagavond 10 juni. In het Centrum Beeldende Kunsten aan de Capucijnenstraat presenteert Valerie Mannaert haar werk. De verontrustende tekeningen en foto's van gemanipuleerde lichamen staan in schril contrast met het schattige voorkomen van deze Vlaamse kunstenares. "Pas sinds het laatste jaar van mijn studie schaam ik me niet meer om dingen van mezelf te laten zien", vertelt ze haar gehoor. Het lijkt alsof het twintigkoppige publiek haar meer doet blozen dan het perverse in haar werk. Zonder enige schroom toont ze een enorme penis die een vrouwenlichaam doorboort.

Ze maakt foto's van tekeningen, omdat een foto makkelijker bewerkt kan worden, legt ze uit. Sommige werken zijn half foto, half tekening. Dat geeft de afgebeelde lichamen een vervreemdend effect. "In mijn werken wil ik momenten laten zien die losstaan van het gedrag van alledag", zegt Mannaert.

Kunstenares Valerie Mannaert (foto Philip Driessen)

"Momenten die je intens beleeft, al is het door de leegte, of door een orgasme."

Ieder donderdag biedt het Centrum Beeldende Kunst een ontmoetingsplek

voor de kunstscene van Maastricht. De Avonden, is dat genoemd. Vorig jaar november ging het centrum bescheiden van start: toen was er alleen het wekelijks avondprogramma. Inmiddels

zijn er ook permanente exposities te bezichtigen, zoals die van Mannaert. Frederique Bergholtz, coördinator van het centrum, verwachtte niet dat het meteen storm zou lopen: "Tot nog toe zijn de Avonden nogal wisselend van invulling. Het moet allemaal nog wat op gang komen."

Aan de plaats waar de bijeenkomsten

worden gehouden, zal het niet liggen. Die is mooi genoeg. Het pand aan de Capucijnenstraat was oorspronkelijk een woonhuis. Het heet nog naar de familie: Marres. Daarna huisde er de Academie van Bouwkunst. Toen die vertrok gaf de gemeente gehoor aan de klacht van Maastrichtse kunstenaars dat er te weinig tentoonstellingsmogelijkheid voor hen was. In de koele, witte zalen, tussen de plafonds met tierelantijntjes en statige schouwen hangen nu kunstwerken.

Op dit moment is er ook een uitstalling van de reistroféeën van een 'nomadische' Amerikaanse kunstenaar, Jimmy Durham. "Hij is een echte Cherokee-indiaan", weet Bergholtz. Durham reist heel Europa door om zijn werk te slijten. Ondertussen stuurt hij 'tekens van leven' naar de Capucijnenstraat. Dat levert niet veel meer op dan een spoor van tickets door het continent en een paar onleesbare brieven.

Overigens is de sfeer op zo'n donderdagavond zeer gemoedelijk. Bevriende kunstenaars keuvelen wat aan de bar of kijken ernstig naar de dia's. Een beetje ons-kent-ons is het allemaal wel, maar Marres wil zich zeker niet beperken tot het kunstwereldje van Maastricht. Het staat open voor alle publiek.

Lotte Asveld

Centrum Beeldende Kunst, Capucijnenstraat 98, open: do-za van 12.00-19.00 u. Aanvang Avonden: 21.00 uur.

Versteende wouden van Wiel Kusters en Jos Perry

"Ik ken de mijnen en de mijnen kennen mij"

Deze zelfbedachte variant wilde mijn vader graag op zijn grafsteen gebeiteld zien. Omdat hij het altijd half-gekscherend zei, heeft hij het niet gekregen. Zijn graftekst werd simpelweg: "Lambertus Hendricus van Iterson, S 1912 - = 1965". Jong gestorven, ja. "Aan stoflongen?" vragen ze wel eens. "Je vader werkte toch op de Staatsmijn Maurits?" Stoflongen, silicose, ja, dat zou mooi zijn geweest - voor mij. Maar nee, mijn vader was slechts bovengrond. Hij werkte op een rangeerterrrein, waar hij met een krijtje op de wagons moest schrijven: 'Eitjes 1', 'Eitjes 2', 'Nootjes 00', 'Antra-ciet', al naar gelang de lading steenkool. Niet bijster heroïsch. Het echte mijnwerk gebeurde ondergronds: daar was de dreiging, de heroïek, de vriendschap, de ziekte en de dood.

Een halve eeuw geleden vierden de Staatsmijnen hun gouden jubileum. Het was in de nadagen van de hoogtijdagen van de Nederlandse - of beter: Zuid-Limburgse - mijnbouw. Ter gelegenheid van dit feest verscheen er een hele ris jubelboeken. Maar een kwart eeuw later, toen de mijnen werden gesloten, werden deze jubelboeken op-

gevolgd door evenzoveel jammerklachten. En hoe staan we nu tegenover de mijnen?

Deze vraag werd geformuleerd door Jos Perry, tijdens de presentatie van *Versteende wouden*, een bundel opstellen die hij en zijn collega Wiel Kusters hebben geschreven over "de voren die de mijnbouw in onze cultuur hebben getrokken". De tijd lijkt gekomen voor een meer genuanceerde houding. Het mijnbedrijf had zijn donkere kant en zijn illustere kant. Van de donkere kant getuigde oud-koempel Werner Strolenberg, aan wie het eerste exemplaar werd overhandigd. Het stof en het gruis in de pijlers was zó verstikkend dat je een collega die vijf meter verderop lag te houwen, eenvoudigweg niet kon zien. De illustere kant was het avontuur, de beroepstrots en de saamhorigheid, die doet denken aan de lotsverbondenheid in de loopgraven van Noord-Frankrijk.

Zonder (sluiting van de) mijnen geen (oprichting van de) universiteit. De bloei van de Ezelmarkt en Randwyck leunt op de teloorgang van Spekholzerheide en Brunssum. Dat is één goede reden om *Versteende wouden* te lezen. De andere reden is de winterboekachtige verscheidenheid van deze bundel over de verbeelding van mijnen en mijnwerkers. Een hoofdstuk over het beklagenswaardige, dappere mijnpaard, waarvoor een vakbond werd opgericht. Een hoofdstuk over mijnromans, zoals Felix Rutters *Onder den rook der mijn*, die de geboorte van het Limburgs chauvinisme zou markeren. Een hoofdstuk over het idee van de aarde als een moeder, een vrouw. Een hoofdstuk over de mijn als onderaardse

zee. Werkelijk voor elk wat wils. Dat trekt zich - of is dat een Limburgisme? - zelfs door tot de auteurs. Wiel Kusters, zoon van een ondergronder, is de poëet; Jos Perry, géén mijnverleden, is de historicus. De eerste bekijkt de mijnverbeelding vooral op metaforische en metafysische wijze; de tweede legt de klemtoon op het sociale en geschiedkundige. Terwijl Perry de betrekkelijk zekere koers vaart van het plezierig leesbare socio-historische vertoog van hoge kwaliteit, beweegt Kusters zich dichter bij de afgrond. Zijn dichterlijke beschouwingen over onderwereld en bovenwereld en de mijn als "natuurlijk heiligdom" zullen wrevet wekken bij de verontwaardigden die zich vooral de afgeschreven mijnwerkers-in-adem-nood herinneren. Aan de andere kant ontstijgt Kusters het vaak éénlagige proza van de mijnromans, die in de bundel worden geanalyseerd, en schenkt daarmee het mijnverleden een nieuwe literaire dimensie.

Versteende wouden is een product van het Euregionale onderzoeksproject *Mines et mineurs*, waarin voor Nederland de faculteit der cultuurwetenschappen heeft deelgenomen. Perry, Kusters en anderen hebben ook meegewerkt aan de tentoonstelling *Glück Auf* over het mijnwerkersbestaan in de Euregio Rijn-Maas, die van 22 juni tot 10 oktober is te zien in het Industrion, het museum voor industrie en samenleving in Kerkrade.

Ad van Iterson

Wiel Kusters & Jos Perry, *Versteende wouden. Mijnen en mijnwerkers in woord en beeld*, Uitgeverij Querido, 320 pagina's, f32,50

Hans Teeuwen net niet saai

★★

De Oscar voor het Beste Biggetje moet naar het vieze, harige, Hollandse knuffelvarkentje uit *Jezus is een Palestijn*. Dit vunsvarken is veel leuker dan het Amerikaanse modelbiggetje Babe. Helaas sterft de wolvige knorrie halverwege de film een gruwelijke dood. Eén van de akeligste momenten uit de nieuwste film van Lodewijk Crijns.

Pijnlijk is ook de aanblik van cabaretier Hans Teeuwen. Als sektelid Ramses is hij van top tot teen behangen met piercings. Net als hij bij wijze van inwijding een ring door zijn pik krijgt, komt zijn zus Natasja (Kim van Kooten) hem ophalen. Ramses moet mee naar Amsterdam omdat hun vader (Peer Mascini) op sterven ligt. Mascini is er inderdaad slecht aan toe. Hij hangt op zijn kop aan allerlei apparaten. Zijn vingers en tenen zijn afgestorven. Overal heeft hij open wonden en vieze vellen. Natasja wappert ongeduldig met de euthanasieverklaring. Papa heeft echter nog één laatste wens: hij wil dat Ramses de Messias voor hem vindt. Via de wulpse Lonneke, een huisgenote van Natasja, komt Ramses in contact met een merkwaardige sekte in de Bijlmer. De leider heeft een open fontanel. Zo staat hij in contact met de Messias.

Jezus is een Palestijn wil een satire zijn op de samenleving aan het eind van de twintigste eeuw en alle zwaarmoedige thema's die daar bij horen: religie, euthanasie en de roep om verlossing. Helaas komen noch de thema's noch de satire goed uit de verf. "De uitwerking is warrig en oppervlakkig", vindt de *Volkskrant*. "Zo wordt het nooit echt leuk, laat staan diep." De maatschappijkritiek is inderdaad ongericht en niet bepaald scherp. De sekte van Ramses wordt bijvoorbeeld afgeschilderd als een stelletje sukkels die, zoals het sekteleiden betaamt, plichtmatig 'Ohm' zeggen. Ook het familiedrama blijft vlak. *HP/DE TIJD* vindt de personages zelfs "zo'n stelletje ongeloofwaardige types, dat ze je volledig koud laten." Lodewijk Crijns heeft de plank duidelijk mis geslagen. De film is gewoon net niet: net niet grappig, net niet aangrijpend, maar gelukkig ook net niet saai.

Maartje Krabbe

De filmsterren van Observant

- ★ = slecht
- ★★ = matig
- ★★★ = goed
- ★★★★ = erg goed
- ★★★★★ = perfect